

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 161/2003 af 30. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 162/2003 af 30. januar 2003 om tilladelse til et tilsætningsstof til foderstoffer ⁽¹⁾	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 163/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	5
	Kommissionens forordning (EF) nr. 164/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger	8
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 165/2003 af 30. januar 2003 om den anden offentliggørelse af de mængder af visse basisprodukter, som kan henføres under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger	10
	Kommissionens forordning (EF) nr. 166/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 167/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	16
	Kommissionens forordning (EF) nr. 168/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	22
	Kommissionens forordning (EF) nr. 169/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	24
	Kommissionens forordning (EF) nr. 170/2003 af 30. januar 2003 om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	26

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 171/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 22. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1331/2102	28
Kommissionens forordning (EF) nr. 172/2003 af 30. januar 2003 om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation	29
Kommissionens forordning (EF) nr. 173/2003 af 30. januar 2003 om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 900/2002 omhandlede licitation	30
Kommissionens forordning (EF) nr. 174/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 175/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 60/2003 omhandlede licitation	32
Kommissionens forordning (EF) nr. 176/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	33
Kommissionens forordning (EF) nr. 177/2003 af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 178/2003 af 30. januar 2003 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 179/2003 af 30. januar 2003 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	40
* Rådets direktiv 2002/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art	41

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2003/67/EF:

* Rådets beslutning af 28. januar 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod Newcastle disease i USA og om afvigelse fra Kommissionens beslutning 94/984/EF, 96/482/EF, 97/221/EF, 2000/572/EF, 2000/585/EF, 2000/609/EF og 2001/751/EF	48
* Bekendtgørelse af anvendelsen af visse artikler i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side	52

Kommissionen

2003/68/EF:

* Kommissionens beslutning af 14. november 2002 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag COMP/37.396/D2 — Den reviderede TACA) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 4349)	53
--	-----------

2003/69/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 28. januar 2003 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme midlertidige undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 2000/29/EF for planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i Schweiz (meddelt under nummer K(2003) 340) 72**

2003/70/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 29. januar 2003 om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi i Norge ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 362) 76**

2003/71/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 29. januar 2003 om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi på Færøerne ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 363) 80**

2003/72/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 30. januar 2003 om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 426) 84**

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/2001 af 19. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 hvad angår henførelse af visse mængder af visse basisprodukter henhørende under traktatens bilag I under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger (EFT L 196 af 20.7.2001) 86**

Meddelelse til læserne (se tredje side af omslaget)

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 161/2003
af 30. januar 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	91,0
	204	70,9
	212	111,3
	999	91,1
0707 00 05	052	120,0
	204	114,7
	999	117,3
0709 10 00	220	55,7
	999	55,7
0709 90 70	052	139,5
	204	164,3
	999	151,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	48,5
	204	51,7
	212	40,0
	220	50,2
	624	86,1
	999	55,3
0805 20 10	204	71,1
	999	71,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,4
	204	51,2
	220	73,2
	600	76,1
	624	80,4
	999	68,3
0805 50 10	052	63,1
	220	94,9
	600	61,2
	999	73,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	400	106,4
	404	105,3
	720	93,6
	999	87,2
	999	87,2
0808 20 50	388	96,1
	400	102,8
	524	115,5
	528	125,5
	720	41,0
	999	96,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 162/2003**af 30. januar 2003****om tilladelse til et tilsætningsstof til foderstoffer****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2, litra aaa), i direktiv 70/524/EØF skal tilladelser til markedsføring af coccidiostatika knyttes til den, der er ansvarlig for markedsføringen. Sådanne tilladelser kan gives for en periode på ti år, forudsat at alle betingelser i artikel 3a i direktiv 70/524/EØF er opfyldt.
- (2) Vurderingen af ansøgningen vedrørende det coccidiostatikumpræparat, der er omhandlet i bilaget, viser, at alle betingelser i artikel 3a i direktiv 70/524/EØF er opfyldt. Coccidiostatikumpræparatet kan derfor tillades og opføres i kapitel I i listen over tilladte tilsætningsstoffer til foderstoffer i henhold til artikel 9t, litra b), i direktiv 70/524/EØF.

(3) Den Videnskabelige Komité for Foder har afgivet positiv udtalelse om sikkerheden og det pågældende coccidiostatikumpræparats gunstige virkning på husdyrproduktionen på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det tilsætningsstof, der hører til »coccidiostatika og andre lægemidler«, og som er anført i bilaget, tillades som tilsætningsstof i foder på de betingelser, der er anført i nævnte bilag.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 265 af 3.10.2002, s. 1.

BILAG

Tilsætningsstoffets registreringsnummer	Navn på og registreringsnummer for den ansvarlige for tilsætningsstoffets markedsføring	Tilsætningsstof (handelsnavn)	Sammensætning, kemisk betegnelse og beskrivelse	Dyreart eller -kategori	Maksimums-alder	mg aktivt stof/kg fuldfoder		Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
						Minimums-indhold	Maksimums-indhold		
Coccidiostatika og andre lægemidler									
E 771	Janssen Animal Health BVBA	Diclazuril, 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) Diclazuril, 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix)	<p>Tilsætningsstoffets sammensætning: Diclazuril: 0,5 g/100 g Sojaskrå: 99,25 g/100 g Polyvidon K 30: 0,2 g/100 g Natriumhydroxid: 0,0538 g/100 g</p> <p>Diclazuril: 0,2 g/100 g Sojaskrå: 39,7 g/100 g Polyvidon K 30: 0,08 g/100 g Natriumhydroxid: 0,0215 g/100 g Hvedestrømel: 60 g/100 g</p> <p>Aktivt stof: Diclazuril, C₁₇H₉Cl₃N₄O₂ (±)-4-chlorophenyl[2,6-dichlor-4-(2,3,4,5-tetrahydro-3,5-dioxo-1,2,4-triazin-2-yl)phenyl]acetonitril CAS nummer: 101831-37-2</p> <p>Beslægtede urenheder: Nedbrydningsprodukt (RO64318): ≤ 0,2 % Andre beslægtede urenheder (RO66891, RO66896, RO68610, RO70156, RO68584, RO70016): ≤ 0,5 %/urenhed Urenheder i alt: ≤ 1,5 %</p>	Hønniker	16 uger	1	1	-	20.1.2013

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 163/2003

af 30. januar 2003

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet. Ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked.
- (3) Ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁶⁾, om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter.
- (4) Den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner,

fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt.

- (5) For så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførslers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet. På grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig.
- (6) Situationen på verdensmarkedet eller visse marketers særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet.
- (7) Restitutionen skal fastsættes en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.
- (8) Visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet. Det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner.
- (9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	30,98	1104 23 10 9100	C14	EUR/t	33,20
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	25,45
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,53
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	39,83	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	30,98	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	26,56	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	26,56	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	26,47	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	34,69
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	35,41	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	26,56
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	28,77	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	34,69
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	34,69
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	26,56
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	36,35
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	25,23
				2106 90 55 9000	C10	EUR/t	26,56

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatinering af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20), som ændret.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C10: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland.

C11: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn, Polen og Slovenien.

C12: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn, Letland og Polen.

C13: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn og Litauen.

C14: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland og Ungarn.

C15: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn, Letland, Litauen og Polen.

C16: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn, Letland og Litauen.

C17: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien, Estland, Ungarn, Polen og Slovenien.

C18: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen og Slovenien.

C19: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn og Slovenien.

C20: Alle bestemmelsessteder, undtagen Estland, Ungarn, Letland, Litauen og Rumænien.

C21: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien, Estland, Ungarn, Litauen, Rumænien og Slovenien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 164/2003
af 30. januar 2003
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter uden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95 af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for foderblandinger på basis af korn, og om ændring af forordning (EF) nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽³⁾, defineres kriterierne for restitutionsbeløbs fastsættelse for disse produkter.
- (3) Der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet af kornprodukter. Med henblik på en forenkling bør restitutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«, nemlig for majs, som er den mest almindelige kornart i udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for »andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede kornprodukter med undtagelse af majs og majsprodukter. Der bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter, som foderblandingen indeholder.

- (4) I øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet, interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked og udførslernes økonomiske aspekt.
- (5) Ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for tiden hensigtsmæssigt at basere sig på den forskel, der konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed anvendes i disse foderblandinger, hvorved det bliver muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økonomiske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende produkter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes én gang om måneden. Den kan ændres i den mellemliggende periode.
- (7) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF) nr. 1766/92 henhørende foderblandinger, for hvilke forordning (EF) nr. 1517/95 gælder, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 51.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Kornprodukter	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
Majs og majsprodukter: KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	22,13
Kornprodukter, med undtagelse af majs og majsprodukter	C10	EUR/t	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C10 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Estland.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 165/2003
af 30. januar 2003

om den anden offentliggørelse af de mængder af visse basisprodukter, som kan henføres under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/2001 af 19. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 hvad angår henførelse af visse mængder af visse basisprodukter henhørende under traktatens bilag I under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger ⁽³⁾, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1488/2001 blev 60 % af mængderne af visse basisprodukter som offentliggjort i forordning (EF) nr. 1739/2002 af 30. september 2002 om den første offentliggørelse af de mængder af visse basisprodukter, som kan henføres under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger ⁽⁴⁾, stillet til rådighed ved den første licenstranche.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1488/2001 er opgørelsen som beskrevet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 3448/93 regelmæssigt blevet revideret af Kommissionen

og behandlet af ekspertgruppen. Kommissionen har besluttet, at det er hensigtsmæssigt at foretage den anden offentliggørelse af de disponible mængder.

- (3) De resterende mængder af visse basisprodukter angivet med deres kode i den ottecifrede kombinerede nomenklatur, som kan henføres under ordningen for aktiv forædling til anvendelse ved fremstillingen af varer uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger, bør derfor offentliggøres i form af den anden offentliggørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De resterende mængder af visse basisprodukter, som er opført i bilag I til traktaten, og som kan henføres under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger, er anført i bilaget til denne forordning i henhold til artikel 22 i forordning (EF) nr. 1488/2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 196 af 19.7.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 263 af 1.10.2002, s. 20.

BILAG

KN-kode	Varebeskrivelse	Mængde (tons)
ex 0402 10 19	Mælk i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 1,5 vægtprocent (PG 2) og derunder	11 900
ex 0405 10 19	Smør, med fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6)	6 520
1701 99 10	Hvidt sukker	42 720

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 166/2003

af 30. januar 2003

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95.
- (3) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned.
- (4) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

- (5) Som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted.
- (6) Artikel 4, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 fastslår, at en nedsat eksportrestitution skal fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1786/2001⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode.
- (7) Spiritusholdige drikkevarer anses for at være mindre følsomme over for prisen på korn, der anvendes ved fremstillingen heraf. Protokol nr. 19 i traktaten om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks tiltrædelse bestemmer imidlertid, at der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn. Den restitutionssats, der skal anvendes for korn, der udføres i form af spiritusholdige drikkevarer, bør derfor justeres.
- (8) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.⁽⁵⁾ EFT L 117 af 15.7.2000, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29.9.1987, s. 36.⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112.⁽⁹⁾ EFT L 242 af 12.9.2001, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1001 10 00	Hård hvede: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde	— —	— —
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde	— — — —	— — — —
1002 00 00	Rug	2,647	2,647
1003 00 90	Byg: – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽³⁾ – i andre tilfælde	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: – stivelse: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde – glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79 og 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽³⁾ – andre (også i uforarbejdet stand) Kartoffelstivelse under KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 – i andre tilfælde	2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213	2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 1006 30	Sleben ris: – rundkornet – middalkornet – langkornet ris	14,500 14,500 14,500	14,500 14,500 14,500
1006 40 00	Brudris	3,600	3,600
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1520/2000 (EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Den pågældende vare henhører under KN-kode 3505 10 50.

⁽³⁾ Varer, der er opført i bilag B til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 eller omhandlet i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93.

⁽⁴⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup, ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 167/2003

af 30. januar 2003

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 skal restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked samt situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkostninger for transport fra Fællesskabets marked til eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførselssteder samt transportomkostningerne til bestemmelseslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en afbalanceret situation og en naturlig udvikling af priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler.

(3) Ifølge artikel 31, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske priser. Fastsættelsen af priserne i den internationale handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse.

(4) Ifølge artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet.

(5) Ved artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 er det fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes mindst én gang hver fjerde uge. Restitutionsbeløbet kan dog opretholdes uændret i mere end fire uger.

(6) Ifølge artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2279/2002 ⁽⁴⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat sukker lig med summen af de to elementer. Det første element tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og beregnes ved at multiplicere grundbeløbet med det pågældende produkts indhold af mejeriprodukter. Det andet element tager hensyn til mængden af tilsat saccharose og beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførslen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽⁶⁾, med indholdet af saccharose i hele produktet. Sidstnævnte element lægges dog kun til grund, hvis den tilsatte saccharose er fremstillet af sukkerroer eller -rør, som er høstet i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 347 af 20.12.2002, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

- (7) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 ⁽²⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende. Disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato.
- (8) Med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.

- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 28 af 1.2.1988, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeri-produkter

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
	A01	EUR/100 kg	97,38	0406 90 78 9100	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	91,53
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96
	A01	EUR/100 kg	89,64	0406 90 78 9300	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	97,04
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84
	A01	EUR/100 kg	89,64	0406 90 78 9500	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,13
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15
	A01	EUR/100 kg	82,21	0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	78,47
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23
	A01	EUR/100 kg	82,27	0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	99,20
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61
	A01	EUR/100 kg	127,15	0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	107,14
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32
	A01	EUR/100 kg	127,15	0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	98,22
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03
	A01	EUR/100 kg	121,71	0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14	0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46		L04	EUR/100 kg	90,13
	A01	EUR/100 kg	135,59		400	EUR/100 kg	17,68
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	106,94
	L04	EUR/100 kg	116,53	0406 90 86 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,06
	L04	EUR/100 kg	112,03	0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67
	A01	EUR/100 kg	129,88		A01	EUR/100 kg	123,32
0406 90 73 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,56	0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11
	A01	EUR/100 kg	111,82		400	EUR/100 kg	15,81
0406 90 75 9900	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10
	L04	EUR/100 kg	98,22	0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95
	A01	EUR/100 kg	113,03		400	EUR/100 kg	17,85
0406 90 76 9300	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25
	L04	EUR/100 kg	88,57	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15
	A01	EUR/100 kg	101,43		400	EUR/100 kg	19,55
0406 90 76 9400	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75
	L04	EUR/100 kg	99,20	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43
	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pavestolen (benævnes ofte Vatikanstaten), Malta, Tyrkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Canada, Cypern, Australien og New Zealand.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Jugoslavien og Makedonien.

L05 alle bestemmelsessteder undtagen Polen, Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

L06 alle bestemmelsessteder undtagen Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

»970« omfatter de udførsler, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og c), og artikel 44, stk. 1, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11), og udførsler foretaget på grundlag af kontrakter med væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område uden dog at høre under dens jurisdiktion.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 168/2003

af 30. januar 2003

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁵⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 13 af 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,14	—	0,07
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,31	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 169/2003
af 30. januar 2003**

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1260/2001 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsuksker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 28. Ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.
- (3) For råsukskers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten. Denne er defineret i bilag I, punkt II, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren ⁽³⁾. Den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelse.
- (5) I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes hver anden uge. Den kan ændres i mellemtiden.
- (7) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.
- (8) Forordning (EF) nr. 1260/2001 indeholder ingen bestemmelser om forlængelse af ordningen for udligning af lageromkostninger fra den 1. juli 2001. Der bør derfor tages hensyn hertil ved fastsættelsen af de restitutioner, der ydes, når eksporten foregår efter den 30. september 2001.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223

⁽¹⁾ Dette beøb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 170/2003
af 30. januar 2003
om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. Juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De restitutioner, der skal anvendes ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2390/2002 ⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de regler, kriterier og gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 2390/2002 på de oplysninger, som Kommissionen for

øjeblikket råder over, fører til en ændring af de gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den restitution, som skal ydes ved udførsel i uforarbejdet stand af de varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f) og g), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2390/2002 i overensstemmelse med de beløb, der nævnes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 136.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	42,23 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	42,23 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	80,24 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	42,23 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	42,23 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 171/2003
af 30. januar 2003

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 22. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1331/2102

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2101 af 19. juni 2101 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2102 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1331/2102 af 23. juli 2102 om en særlig løbende licitation for produktionsåret 2102/03 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker ⁽³⁾ foranstattes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2102 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

(3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 22. dellicitation.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 22. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1331/2102, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 45,360 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 172/2003**af 30. januar 2003****om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada, Estland og Letland blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 901/2002⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1230/2002⁽⁷⁾.

(2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 24. til den 30. januar 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 127 af 9.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 180 af 10.7.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 173/2003**af 30. januar 2003****om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 900/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/1999⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande, med undtagelse af Ungarn, Estland, Litauen og Letland, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 900/2002⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2330/2002⁽⁷⁾.

- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.
- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 24. til den 30. januar 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 900/2002 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af rug, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 349 af 24.12.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 174/2003
af 30. januar 2003

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande, med undtagelse af Polen, Estland, Litauen og Letland, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 899/2002⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2331/2002⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 24. til den 30. januar 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 12,90 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 349 af 24.12.2002, s. 19.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 175/2003
af 30. januar 2003**

**om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i
forordning (EF) nr. 60/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2003⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumsnedsættelsen af importtolden.

(3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 24. til den 30. januar 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 60/2003 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 36,95 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 101 512 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 176/2003**af 30. januar 2003****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer. Disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differencieres efter deres bestemmelsessted.
- (5) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres inden for dette tidsrum.
- (6) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	13,50
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	12,25
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	11,25
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	10,75
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	28,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	22,75
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	14,50				

⁽¹⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C05 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien.

C06 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Tjekkiet, Slovakiet og Slovenien.

C07 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Tjekkiet, Slovakiet og Slovenien.

C08 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien.

C09 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, og Rumænien.

C10 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen og Slovenien.

C11 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Estland, Ungarn, Letland, Litauen og Rumænien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 177/2003

af 30. januar 2003

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet. Ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 300.
- (3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 ⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold.
- (4) Der er mulighed for udførsel af en mængde på 3 850 t ris til visse destinationer. Det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1322/2002 ⁽⁵⁾. Der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen.
- (5) I artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris.

- (6) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted.
- (7) Af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt.
- (8) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning.
- (10) I forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses.
- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 3 850 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættes af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb (!)	Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb (!)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	139
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 og 066	EUR/t	165
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9900	021 og 023	EUR/t	145
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	111		R01	EUR/t	139
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 og 066	EUR/t	165
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9100	A97	EUR/t	145
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	111		021 og 023	EUR/t	145
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9900	064 og 066	EUR/t	165
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	139
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	111		064 og 066	EUR/t	165
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		A97	EUR/t	145
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	139	1006 30 92 9900	021 og 023	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145		R01	EUR/t	139
	R03	EUR/t	150	1006 30 94 9100	A97	EUR/t	145
	064 og 066	EUR/t	165		064 og 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145		A97	EUR/t	145
	021 og 023	EUR/t	145	1006 30 94 9900	021 og 023	EUR/t	145
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	139		R01	EUR/t	139
	A97	EUR/t	145		A97	EUR/t	145
	064 og 066	EUR/t	165	1006 30 96 9100	064 og 066	EUR/t	165
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	139		R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145		R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150		R03	EUR/t	150
	064 og 066	EUR/t	165		064 og 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145		A97	EUR/t	145
	021 og 023	EUR/t	145	1006 30 96 9900	021 og 023	EUR/t	145
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	139		R01	EUR/t	139
	064 og 066	EUR/t	165		A97	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145	1006 30 98 9100	064 og 066	EUR/t	165
				1006 30 98 9900	021 og 023	EUR/t	145
					—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(!) Fremgangsmåden i artikel 7, stk 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 anvendes ved licenser, der ansøges om i henhold til denne forordning, for følgende mængder i henhold til bestemmelsesstedet:

bestemmelse R01: 1 000 tons

bestemmelse R02 og R03 i alt: 1 000 tons

bestemmelse 021 og 023: 574 tons

bestemmelse 064 og 066: 1 000 tons

bestemmelse A97: 276 tons.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

R01 Schweiz, Liechtenstein, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

R02 Marokko, Algeriet, Tunesien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, Syrien, tidligere Spansk Sahara, Cypern, Jordan, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabien, Eritrea, Vestbredden/Gazastriben, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovenien, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Jugoslavien, Makedonien, Albanien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Sydafrika, Australien, New Zealand, SAR Hongkong, Singapore, A40 undtagen De Nederlandske Antiller, Aruba og Turks- og Caicosøerne, A11 undtagen Surinam, Guyana og Madagaskar.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 178/2003
af 30. januar 2003
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1886/2002 ⁽³⁾ er der fastsat vejledende mængder for udstedelse af eksportlicenser for frugt og grøntsager, bortset fra licenser, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp.
- (2) Hvad angår licenser af type B, der er ansøgt om mellem den 16. november 2002 og den 14. januar 2003, bør restitutionssatsen for druer til spisebrug være den vejledende sats —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de eksportlicenser af type B, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1961/2001, og som der er ansøgt om mellem den 16. november 2002 og den 14. januar 2003, er de udstedelsesprocentsatser, som de mængder, der er ansøgt om, skal multipliceres med, og restitutionssatserne fastsat i bilaget til nærværende forordning.

2. Stk. 1 gælder ikke for licenser, der ansøges om vedrørende fødevarerhjælp, jf. artikel 10, stk. 4, i den landbrugsaftale, der er indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽³⁾ EFT L 286 af 24.10.2002, s. 3.

BILAG

Udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om, og restitutionssatser for de licenser af type B, der er ansøgt om mellem den 16. november 2002 og den 14. januar 2003

Produkt	Udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om	Restitutionssats (EUR/t netto)
Druer til spisebrug	100 %	14,0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 179/2003
af 30. januar 2003
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2201/2002 ⁽³⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for æbler, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet. Denne overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for æbler, der udføres efter den 30. januar 2003, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For æbler afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 2201/2002, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 30. januar 2003, men inden den 16. marts 2003.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽³⁾ EFT L 286 af 24.10.2002, s. 3.

RÅDETS DIREKTIV 2002/8/EF

af 27. januar 2003

om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende retligt samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende aspekter, som er nødvendige for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.
- (2) Ifølge traktatens artikel 65, litra c), skal der bl.a. fastsættes foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler.
- (3) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 Rådet til at udarbejde minimumsstandarder, som sikrer et passende retshjælpsniveau i grænseoverskridende retssager i hele EU.
- (4) Alle medlemsstater er kontraherende parter i den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. De spørgsmål, der er omhandlet i dette direktiv, skal håndteres under overholdelse af nævnte konvention, navnlig princippet om, at de to parter i en tvist skal stilles lige.
- (5) Dette direktiv tager sigte på at fremme anvendelsen af retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende tvister for alle, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre reel adgang til domstolene. Den almindeligt anerkendte ret til adgang til domstolene bekræftes også ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (6) Den reelle adgang til domstolene må hverken hindres af, at en person, der er part i en retssag som sagsøger eller sagsøgt, mangler økonomiske midler, eller af problemer som følge af, at en tvist er af grænseoverskridende karakter.
- (7) Da dette direktivs mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, men bedre vil kunne gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, træffe foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i samme artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (8) Dette direktiv har til hovedformål at garantere passende retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af visse fælles minimumsstandarder vedrørende retshjælp i forbindelse med tvister af denne art. Et rådsdirektiv er den retsakt, der er bedst egnet til at nå dette mål.
- (9) Dette direktiv gælder for grænseoverskridende tvister på det civil- og handelsretlige område.
- (10) Enhver, der er involveret i en tvist på det civil- og handelsretlige område, som er omfattet af dette direktiv, skal kunne gøre sine rettigheder gældende ved en domstol, selv om den pågældendes økonomiske situation gør det umuligt for vedkommende at betale sagsomkostningerne. Retshjælpen anses for passende, når den giver retshjælpsmodtageren reel adgang til domstolene på dette direktivs betingelser.
- (11) Retshjælpen bør dække rådgivning forud for en retssag med henblik på en bilæggelse af tvisten inden en retssag samt juridisk bistand til anlæggelse af en retssag og repræsentation i retten og bør indebære fritagelse for eller hjælp til at betale sagsomkostninger.
- (12) Lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område retsagen føres, eller hvor der søges fuldbyrdelse, skal være bestemmende for, om retshjælp til sagsomkostninger også kan dække de af modpartens sagsomkostninger, som det påhviler retshjælpsmodtageren at betale.
- (13) Alle unionsborgere bør, uanset hvor de har bopæl eller sædvanligt opholdssted på en medlemsstats område, kunne få retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende tvister, hvis de opfylder betingelserne i dette direktiv. Det samme gælder for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt, sædvanligt ophold i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT C 103E af 30.4.2002, s. 368.

⁽²⁾ Udtalelse af 25. september 2002. Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

⁽³⁾ EFT C 221 af 17.9.2002, s. 64.

- (14) Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte tærskler, over hvilke en person må formodes at kunne betale sagsomkostningerne, på de betingelser, der fastsættes i dette direktiv. Sådanne tærskler fastsættes på grundlag af forskellige objektive elementer som f.eks. indkomst, formue eller familiemæssige forhold.
- (15) Dette direktivs mål kan imidlertid ikke nås, hvis retshjælpssøgende ikke får mulighed for at godtgøre, at de ikke kan betale sagsomkostningerne, selv om deres midler ligger over den tærskel, der er fastsat i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres. Ved vurderingen af, om der skal bevilges retshjælp på dette grundlag, kan myndighederne i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, tage hensyn til oplysninger om, at ansøgeren opfylder de økonomiske betingelser for retshjælp i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl eller sædvanligt opholdssted.
- (16) Muligheden for i den konkrete sag at kunne benytte andre ordninger for at sikre reel adgang til domstolene, udgør ikke en form for retshjælp. Denne mulighed kan dog føre til en formodning om, at den pågældende kan betale sagsomkostningerne på trods af sin dårlige økonomiske situation.
- (17) Medlemsstaterne bør have mulighed for at afvise ansøgninger om retshjælp i forbindelse med åbenbart grundløse søgsmål eller af grunde, der vedrører sagens realitet, forudsat at der tilbydes rådgivning forud for retssagen, og adgangen til domstolene er sikret. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om en ansøgnings realitet, kan de afvise ansøgningen, hvis ansøgeren kræver erstatning for skade forvoldt mod sit omdømme uden at have lidt noget materielt eller økonomisk tab, eller hvis ansøgningen vedrører et krav, der har direkte tilknytning til ansøgerens selvstændige erhvervsvirksomhed.
- (18) Adgang til domstolene må ikke hindres af, at medlemsstaternes retssystemer er komplekse og forskellige, eller af, at der er særlige omkostninger forbundet med en tvist af grænseoverskridende karakter. Retshjælpen bør derfor dække de omkostninger, der er direkte forbundet med en tvists grænseoverskridende karakter.
- (19) Når der skal tages stilling til, om en persons fysiske tilstedeværelse i retten er nødvendig, bør domstolene i en medlemsstat tage hensyn til alle fordelene ved de muligheder, der gives i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civile handelsretlige område ⁽¹⁾.
- (20) Når der bevilges retshjælp, skal retshjælpen dække hele retssagen, herunder omkostningerne ved at få en retsafgørelse fuldbyrdet. Retshjælpsmodtageren bør fortsat modtage denne hjælp, hvis retsafgørelsen appelleres, uanset om den appelleres af retshjælpsmodtageren eller af dennes modpart, forudsat at de økonomiske betingelser og betingelserne vedrørende tvistens genstand fortsat er opfyldt.
- (21) Retshjælpen skal bevilges på samme vilkår, uanset om der er tale om traditionelle retssager eller om udenretslig bilæggelse af tvister ved f.eks. mægling, når loven kræver sådan bilæggelse, eller når retten beordrer dette.
- (22) Der bør også bevilges retshjælp til fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter i en anden medlemsstat på dette direktivs betingelser.
- (23) Eftersom retshjælpen ydes af den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, eller hvor der søges fuldbyrdelse, med undtagelse af bistand forud for retssagen, hvis den retshjælpssøgende ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, skal denne medlemsstat anvende sin egen lovgivning under overholdelse af dette direktivs principper.
- (24) Det bør påhvile den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, eller på hvis område en retsafgørelse skal fuldbyrdes, at beslutte, om der skal bevilges retshjælp, eller om retshjælp skal afslås. Dette gælder, såvel når retten tager stilling til sagens realitet, som når den først tager stilling til, om den er kompetent.
- (25) Det civile samarbejde mellem medlemsstaterne bør tilrettelægges, så det fremmer informeringen af offentligheden og fagfolk og gør fremsendelsen af ansøgninger om retshjælp fra én medlemsstat til en anden enklere og hurtigere.
- (26) De underrettnings- og fremsendelsesmekanismer, der er omhandlet i dette direktiv, er direkte inspireret af mekanismerne i den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, der blev undertegnet i Strasbourg den 27. januar 1977, i det følgende benævnt »overenskomsten af 1977«. Der bør fastsættes en tidsfrist for fremsendelsen af ansøgninger om retshjælp, selv om der ikke er fastsat en sådan frist i overenskomsten af 1977. Fastsættelsen af en relativ kort frist bidrager til at få retsvæsenet til at fungere gnidningsløst.
- (27) Oplysninger, som fremsendes efter dette direktiv, skal beskyttes. Eftersom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ⁽³⁾ finder anvendelse, er der ikke behov for særlige bestemmelser om databeskyttelse i dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

- (28) Ved at udarbejde en standardformular til brug ved udfærdigelse af ansøgninger om retshjælp og ved fremsendelse af ansøgninger om retshjælp i tilfælde af grænseoverskridende tvister vil sagsgangen blive lettere og hurtigere.
- (29) Disse ansøgningsformularer og medlemsstaternes nationale ansøgningsformularer skal desuden gøres tilgængelige på EU-plan via det informationssystem, som føres af det europæiske retlige netværk, der blev oprettet ved beslutning 2001/470/EF⁽¹⁾.
- (30) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (31) Det bør præciseres, at fastsættelsen af minimumsstandarder i forbindelse med grænseoverskridende tvister ikke er til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter gunstigere bestemmelser for retshjælpssøgende og retshjælpsmodtagere.
- (32) Overenskomsten af 1977 og tillægsprotokollen til den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, der blev undertegnet i Moskva i 2001, finder fortsat anvendelse i forbindelserne mellem medlemsstater og tredjelande, der er parter i overenskomsten af 1977 eller protokollen. Dette direktiv har dog forrang for overenskomstens og protokollens bestemmelser i forbindelserne mellem medlemsstaterne.
- (33) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (34) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv har til formål at forbedre adgangen til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art.

2. Dette direktiv finder anvendelse i grænseoverskridende tvister på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Det omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

3. I dette direktiv forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Grænseoverskridende tvister

1. I dette direktiv forstås ved »grænseoverskridende tvist« en tvist, hvori den part, der ansøger om retshjælp i henhold til dette direktiv, har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den, på hvis område retssagen føres, eller på hvis område den trufne retsafgørelse skal fuldbyrdes.

2. Ved afgørelsen af, i hvilken medlemsstat en part har bopæl, lægges artikel 59 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2002 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽³⁾ til grund.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt en tvist er grænseoverskridende, afgøres på det tidspunkt, hvor ansøgningen om retshjælp indgives i overensstemmelse med dette direktiv.

KAPITEL II

RET TIL RETSHJÆLP

Artikel 3

Ret til retshjælp

1. Fysiske personer, der er involveret i en tvist, som er omfattet af dette direktiv, har ret til passende retshjælp med det formål at sikre, at de har reel adgang til domstolene på de betingelser, der fastsættes i dette direktiv.

2. Retshjælpen anses for passende, når den sikrer:

- rådgivning forud for en retssag med henblik på en bilæggelse af tvisten inden en retssag
- juridisk bistand og repræsentation i retten og fritagelse for eller hjælp til at betale retshjælpsmodtagerens sagsomkostninger, herunder de i artikel 7 omhandlede omkostninger og vederlag til personer, der af retten bemyndiges til at udføre retshandlinger under retssagen.

I de medlemsstater, hvor den, der taber en retssag, skal dække modpartens omkostninger, dækker retshjælpen i det tilfælde, hvor retshjælpsmodtageren taber sagen, de omkostninger, som modparten har pådraget sig, forudsat at retshjælpen ville have dækket sådanne omkostninger, hvis retshjælpsmodtageren havde haft bopæl eller sædvanligt opholdssted i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 13).

3. Medlemsstaterne har ikke pligt til at sørge for juridisk bistand og repræsentation i retten i forbindelse med procedurer, som specifikt er udformet med det formål at sætte parterne i stand til selv at føre deres sag, medmindre retten eller en anden kompetent myndighed bestemmer andet for at sikre, at parterne stilles lige, eller for at tage hensyn til sagens kompleksitet.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at retshjælpsmodtagere selv betaler en rimelig del af sagsomkostningerne, under hensyn-tagen til de betingelser, der er omhandlet i artikel 5.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den kompetente myndighed kan beslutte, at retshjælpsmodtagere helt eller delvis skal betale retshjælpen tilbage, hvis deres økonomiske situation har forbedret sig væsentligt, eller hvis afgørelsen om at bevilge retshjælp blev truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra retshjælpsmodtageren.

Artikel 4

Forbud mod forskelsbehandling

Medlemsstaterne bevilger retshjælp uden forskelsbehandling til unionsborgere og til tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat.

KAPITEL III

BETINGELSERNE FOR OG OMFANGET AF RETSHJÆLP

Artikel 5

Økonomiske betingelser

1. Medlemsstaterne bevilger retshjælp til de i artikel 3, stk. 1, omhandlede personer, som på grund af deres økonomiske situation helt eller delvis er ude af stand til at betale de i artikel 3, stk. 2, omhandlede sagsomkostninger, for at sikre dem reel adgang til domstolene.

2. En persons økonomiske situation vurderes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, på grundlag af forskellige objektive elementer som f.eks. indkomst, formue eller familiemæssige forhold, herunder en vurdering af de midler, som personer, der forsørges af ansøgeren, råder over.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte tærskler, over hvilke den retshjælpssøgende anses helt eller delvis selv at kunne betale de i artikel 3, stk. 2, omhandlede sagsomkostninger. Sådanne tærskler fastsættes efter kriterierne i stk. 2 i nærværende artikel.

4. De tærskler, der fastsættes efter stk. 3, må ikke være til hinder for, at retshjælpssøgende, som ligger over de fastsatte tærskler, får bevilget retshjælp, hvis de godtgør, at de ikke kan betale de i artikel 3, stk. 2, omhandlede sagsomkostninger på grund af forskelle i leveomkostninger mellem den medlemsstat, på hvis område de har bopæl eller sædvanligt opholdssted, og den medlemsstat, på hvis område retssagen føres.

5. Der er ikke pligt til at bevilge retshjælp til en ansøger, hvis denne i den konkrete sag har reel adgang til andre ordninger, der dækker de i artikel 3, stk. 2, omhandlede sagsomkostninger.

Artikel 6

Betingelser vedrørende tvistens genstand

1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder kan afslå ansøgninger om retshjælp til søgsmål, som forekommer at være åbenbart grundløse.

2. Hvis der tilbydes retshjælp i form af rådgivning forud for en retssag, kan yderligere retshjælp afslås eller tilbagekaldes af grunde, der vedrører sagens realitet, forudsat at adgangen til domstolene er sikret.

3. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om en ansøgnings realitet, tager de, uden at dette berører artikel 5, i betragtning, hvor vigtig den konkrete sag er for ansøgeren, men de kan tillige tage hensyn til sagens art, hvis ansøgeren kræver erstatning for skade forvoldt mod sit omdømme uden at have lidt noget materielt eller økonomisk tab, eller hvis ansøgningen vedrører et krav, der har direkte tilknytning til ansøgerens selvstændige erhvervsvirksomhed.

Artikel 7

Omkostninger forbundet med tvistens grænseoverskridende karakter

Retshjælpen i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, dækker følgende omkostninger, der er direkte forbundet med tvistens grænseoverskridende karakter:

- a) udgifter til tolkning
- b) udgifter til oversættelse af de for sagen nødvendige dokumenter, som retten eller den kompetente myndighed kræver, og som retshjælpsmodtageren har fremlagt, og
- c) rejseudgifter, der skal afholdes af retshjælpsmodtageren, når loven eller retten i den pågældende medlemsstat kræver, at de personer, der er involveret i fremstillingen af retshjælpsmodtagerens sag, giver personligt møde i retten, og retten beslutter, at de pågældende ikke kan afgive forklaring tilfredsstillende på anden vis.

Artikel 8

Omkostninger, der dækkes af den medlemsstat, hvor den retshjælpssøgende har bopæl eller sædvanligt opholdssted

Den medlemsstat, på hvis område den retshjælpssøgende har bopæl eller sædvanligt opholdssted, bevilger den i artikel 3, stk. 2, omhandlede retshjælp, der er nødvendig til dækning af

- a) omkostninger, der pådrages i den pågældende medlemsstat i forbindelse med bistand af en lokal advokat eller en anden person, der ifølge loven er bemyndiget til at yde juridisk rådgivning, indtil det tidspunkt, hvor ansøgningen om retshjælp er modtaget i henhold til dette direktiv i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres
- b) udgifter til oversættelse af ansøgningen og af de dertil hørende nødvendige bilag, når ansøgningen indgives til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Artikel 9

Fortsat retshjælp

1. Den retshjælp, der er bevilget en retshjælpsmodtager, skal fortsættes helt eller delvis, så den også dækker omkostningerne ved at få en retsafgørelse fuldbyrdet i den medlemsstat, på hvis område retssagen er blevet ført.
2. En retshjælpsmodtager, som har modtaget retshjælp i den medlemsstat, på hvis område retssagen er blevet ført, skal modtage den retshjælp, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område retsafgørelsen søges anerkendt eller fuldbyrdet.
3. Retshjælpen skal fortsat være til rådighed, såfremt retsafgørelsen appelleres, uanset om den appelleres af retshjælpsmodtageren eller af dennes modpart, idet dog betingelserne i artikel 5 og 6 skal være opfyldt.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en ansøgning om retshjælp kan tages op til fornyet vurdering på et hvilket som helst tidspunkt under sagen på grundlag af artikel 3, stk. 3 og 5, og artikel 5 og 6, herunder også på de stadier af sagen, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel.

Artikel 10

Udenretslige procedurer

Der bevilges også retshjælp i tilfælde af udenretslige procedurer på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, når parterne ifølge loven har pligt til at benytte sådanne procedurer, eller retten pålægger parterne at benytte sådanne procedurer.

Artikel 11

Officielt bekræftede dokumenter

Der bevilges retshjælp til fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter i en anden medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv.

KAPITEL IV

PROCEDURE

Artikel 12

Retshjælpsbevilgende myndighed

Retshjælpen bevilges eller afslås af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, jf. dog artikel 8.

Artikel 13

Indgivelse og fremsendelse af ansøgninger om retshjælp

1. Ansøgninger om retshjælp indgives til:
 - a) enten den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren har bopæl eller sædvanligt opholdssted (fremsendende myndighed),

b) eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, eller den trufne retsafgørelse skal fuldbyrdes (modtagende myndighed).

2. Ansøgninger om retshjælp udfærdiges på, og bilag til ansøgningen oversættes til

- a) det officielle sprog eller et af de sprog i den kompetente modtagende myndigheds medlemsstat, som svarer til et af fællesskabsinstitutionernes sprog, eller

- b) et andet sprog, som den pågældende medlemsstat har angivet, at den kan acceptere i henhold til artikel 14, stk. 3.

3. Den kompetente fremsendende myndighed kan beslutte at nægte at fremsende en ansøgning, hvis den åbenbart

- a) er åbenbart ubegrundet eller

- b) åbenbart ikke er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15, stk. 2 og 3, finder anvendelse på sådanne beslutninger.

4. Den kompetente fremsendende myndighed bistår ansøgeren med at sikre, at ansøgningen er vedlagt alle de bilag, som den ved er nødvendige, for at der kan træffes afgørelse om ansøgningen. Den bistår også ansøgeren med at foranstalte en eventuel nødvendig oversættelse af bilagene, jf. artikel 8, litra b).

Den kompetente fremsendende myndighed fremsender ansøgningen til den kompetente modtagende myndighed i den anden medlemsstat senest 15 dage efter, at den har modtaget ansøgningen behørigt udfærdiget på et af de i stk. 2 omhandlede sprog og bilagene om nødvendigt oversat til et af de pågældende sprog.

5. Dokumenter, der fremsendes i medfør af dette direktiv, er fritaget for legalisering eller tilsvarende formalitet.

6. Medlemsstaterne må ikke opkræve betaling for ydelser efter stk. 4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en retshjælpsøgende, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på deres område, skal godtgøre de udgifter til oversættelse, som den kompetente fremsendende myndighed har pådraget sig, såfremt den kompetente myndighed afslår ansøgningen om retshjælp.

Artikel 14

Kompetente myndigheder og sprog

1. Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der har kompetence til at fremsende («fremsendende myndigheder») og modtage («modtagende myndigheder») ansøgninger om retshjælp.

2. Hver medlemsstat giver Kommissionen oplysning om:

- navn og adresse på de i stk. 1 omhandlede kompetente modtagende eller fremsendende myndigheder

- de geografiske områder, hvor de pågældende myndigheder har kompetence

- de måder, hvorpå de pågældende myndigheder er i stand til at modtage ansøgninger, og
- de sprog, der kan benyttes ved udfærdigelsen af ansøgningen.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke andre af fællesskabsinstitutionernes officielle sprog end deres eget eller egne de kompetente modtagende myndigheder kan acceptere ved udfærdigelsen af ansøgninger om retshjælp, der modtages i henhold til dette direktiv.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger inden den 30. november 2004. Eventuelle senere ændringer af sådanne oplysninger meddeles Kommissionen senest to måneder før ændringerne træder i kraft.

5. De i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Behandling af ansøgninger om retshjælp

1. De nationale myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse om ansøgninger om retshjælp, sikrer, at ansøgeren holdes fuldt underrettet om behandlingen af ansøgningen.
2. Når ansøgninger afslås helt eller delvist, skal afslaget begrundes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at et afslag på en ansøgning om retshjælp kan genoptages, påklages, appelleres eller på anden måde prøves. Medlemsstaterne kan gøre undtagelser herfra, når ansøgningen om retshjælp er blevet afslået af en ret, hvis afgørelse vedrørende sagens realitet ikke kan appelleres i henhold til national lovgivning, eller af en appelret.
4. Når mulighederne for at påklage en afgørelse om at afslå eller tilbagekalde retshjælp i medfør af artikel 6 er af administrativ karakter, skal afgørelsen altid i sidste instans kunne indbringes for en domstol.

Artikel 16

Standardformular

1. For at lette fremsendelsen af ansøgninger udarbejdes der efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 2, en standardformular til brug ved udfærdigelse af ansøgninger om retshjælp og ved fremsendelse af sådanne ansøgninger.
2. Standardformularen til brug ved fremsendelse af ansøgninger om retshjælp udarbejdes senest den 30. maj 2003.

Standardformularen til brug ved udfærdigelse af ansøgninger om retshjælp udarbejdes senest den 30. november 2004.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Information

De kompetente nationale myndigheder samarbejder for at sikre, at offentligheden og fagfolk informeres om de forskellige retshjælpsordninger, navnlig via det europæiske retlige netværk, der blev oprettet i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF.

Artikel 19

Gunstigere bestemmelser

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter gunstigere bestemmelser for retshjælpsøgende og retshjælpsmodtagere.

Artikel 20

Forholdet til andre instrumenter

Dette direktiv har i forbindelserne mellem medlemsstaterne og inden for sit anvendelsesområde forrang for andre bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler indgået af medlemsstaterne, herunder:

- a) den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, der blev undertegnet i Strasbourg den 27. januar 1977 som ændret ved tillægsprotokollen til den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, undertegnet i Moskva i 2001
- b) Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp.

Artikel 21

Gennemførelse i national lovgivning

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. november 2004 med undtagelse af artikel 3, stk. 2, litra a); gennemførelsen af denne bestemmelse i direktivet i national ret skal finde sted senest den 30. maj 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 22

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2003.

På Rådets vegne
G. PAPANDREOU
Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 28. januar 2003

om beskyttelsesforanstaltninger mod Newcastle disease i USA og om afvigelse fra Kommissionens beslutning 94/984/EF, 96/482/EF, 97/221/EF, 2000/572/EF, 2000/585/EF, 2000/609/EF og 2001/751/EF

(2003/67/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EØF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juni 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande ⁽³⁾, særlig artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 14a,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i

bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽⁴⁾, særlig artikel 10, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Veterinærmyndighederne i USA har bekræftet, at der siden den 1. oktober 2002 er blevet konstateret udbrud af Newcastle disease i fjerkræflokke i staten Californien og den 17. januar 2003 et udbrud i staten Nevada.
- (2) I Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet ⁽⁶⁾ er der opført en række smitsomme dyresygdomme, herunder Newcastle disease, som udgør en risiko for EF's dyrebestand, bl.a. ved spredning efter handel og import.
- (3) Ifølge bestemmelserne i direktiv 97/78/EF og 91/496/EØF skal der iværksættes foranstaltninger, hvis en sygdom, som er omfattet af direktiv 82/894/EØF, eller andre sygdomme, fænomener eller forhold, som kan forventes at udgøre en alvorlig trussel mod dyre- eller folkesundheden, opstår eller spredes inden for et tredjelands område.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/89/EF (EFT L 300 af 23.11.1999, s. 17).

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF (EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14).

⁽⁵⁾ Forslag af 17.1.2003 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁶⁾ EFT L 378 af 31.12.1998, s. 58. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 2002/788/EF (EFT L 274 af 11.10.2002, s. 33).

- (4) Ifølge henholdsvis Kommissionens beslutning 94/984/EF af 20. december 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk fjerkrækød fra visse tredjelande ⁽¹⁾, Kommissionens beslutning 96/482/EF af 12. juli 1996 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fjerkræ og rugeæg fra tredjelande, bortset fra strudsefugle og strudseæg, herunder krav om sundhedsforanstaltninger efter indførsel ⁽²⁾, Kommissionens beslutning 2000/585/EF af 7. september 2000 om dyre- og folkesundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundheds- og hygiejnecertifikat ved import af kød af vildtlevende og opdrættet vildt og kaninkød fra tredjelande ⁽³⁾, Kommissionens beslutning 2000/609/EF af 29. september 2000 om dyre- og folkesundhedsbetingelser og udstedelse af sundheds- og hygiejnecertifikat ved import af kød og opdrættede strudsefugle og om ændring af beslutning 94/85/EF om opstilling af en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød ⁽⁴⁾, og Kommissionens beslutning 2001/751/EF af 16. oktober 2001 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved import af levende strudsefugle og rugeæg deraf fra tredjelande, herunder dyresundhedsforanstaltninger, der skal gælde efter importen ⁽⁵⁾, skal veterinærmyndighederne i USA, inden der afsendes levende fjerkræ og rugeæg, levende strudsefugle og rugeæg og fersk kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet og vildtlevende fjervildt, attestere, at USA er fri for Newcastle disease. Veterinærmyndighederne i USA har derfor måttet suspendere al attestations efter nævnte udbrud.
- (5) Certifikaterne for kødprodukter og kødtilberedninger, der består af eller indeholder fjerkrækød, er fastsat i Kommissionens beslutning 97/221/EF af 28. februar 1997 om dyresundhedsbetingelser og model til sundhedscertifikater ved indførsel af kødprodukter fra tredjelande ⁽⁶⁾ og Kommissionens beslutning 2000/572/EF af 8. september 2000 om dyre- og folkesundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundheds- og hygiejnecertifikat ved indførsel af hakket kød og tilberedt kød fra tredjelande ⁽⁷⁾ og henviser til de dyresundhedsmæssige betingelser, der i beslutning 94/984/EF er fastsat for fersk fjerkrækød.
- (6) Veterinærmyndighederne i USA har givet Kommissionen meddelelse om de iværksatte regionaliseringsforanstaltninger i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om sundhedsforanstaltninger til beskyttelse af folke- og dyresundheden i samhandelen med levende dyr og animalske produkter ⁽⁸⁾.
- (7) Det er muligt at regionalisere USA's område med henblik på eksport af levende fjerkræ og fjerkrækød til Fællesskabet.
- (8) Kommissionens beslutning 97/222/EF af 28. februar 1997 om listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af kødprodukter ⁽⁹⁾, indeholder en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne kan tillade import af kødprodukter, og i beslutningen fastsættes behandlinger, som skal mindske risikoen for overførsel af sygdomme via disse produkter. Det er sundhedstilstanden i oprindelseslandet for de dyrearter, hvorfra kødet stammer, der er afgørende for, hvilken behandling disse produkter skal gennemgå. Det er derfor nødvendigt at indskrænke import af fjerkrækødprodukter med oprindelse i de dele af USA, som der er fastsat restriktioner for, til dem, der er blevet behandlet ved en temperatur på mindst 70 °C i hele produktet.
- (9) På grundlag af den hygiejnekontrol, som disse produkter underkastes, kan kanaliseret import af råmateriale til fremstilling af foder og farmaceutiske eller tekniske produkter udelukkes fra denne beslutnings anvendelsesområde.
- (10) Bestemmelserne i denne beslutning tages op til revision på baggrund af sygdommens udvikling og de yderligere oplysninger, der modtages fra USA's myndigheder.
- (11) Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed har ikke afgivet positiv udtalelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne tillader kun import fra USA af levende fjerkræ og rugeæg heraf, levende strudsefugle og rugeæg heraf, fersk kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet og vildtlevende fjervildt samt kødprodukter og kødtilberedninger bestående af eller indeholdende kød af en af disse arter, hvis de har oprindelse i eller kommer fra det område i USA, der er anført i bilaget til denne beslutning.

2. Import af de i stk. 1 nævnte produkter, der har oprindelse i eller kommer fra andre dele af USA, er forbudt.

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1994, s. 11. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/477/EF (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 39).

⁽²⁾ EFT L 196 af 7.8.1996, s. 13. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/542/EF (EFT L 176 af 5.7.2002, s. 43).

⁽³⁾ EFT L 251 af 6.10.2000, s. 1. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/646/EF (EFT L 211 af 7.8.2002, s. 23).

⁽⁴⁾ EFT L 258 af 12.10.2000, s. 49. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2000/782/EF (EFT L 309 af 9.12.2000, s. 37).

⁽⁵⁾ EFT L 281 af 25.10.2001, s. 24. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/789/EF (EFT L 274 af 11.10.2002, s. 36).

⁽⁶⁾ EFT L 89 af 4.4.1997, s. 32.

⁽⁷⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ EFT L 118 af 21.4.1998, s. 3.

⁽⁹⁾ EFT L 89 af 4.4.1997, s. 39. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/464/EF (EFT L 161 af 19.6.2002, s. 16).

Artikel 2

Uanset artikel 1, stk. 2, tillader medlemsstaterne import af følgende:

- a) Kødprodukter, når det i kødprodukterne anvendte kød af fjerkræ, strudsefugle, og opdrættet og vildtlevende fjervildt har gennemgået en af de særlige behandlinger, der er fastsat i B, C eller D i del IV i bilaget til Kommissionens beslutning 97/222/EF.
- b) Fersk kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet og vildtlevende fjervildt, der skal anvendes som råmateriale til fremstilling af foder og farmaceutiske eller tekniske produkter, når dette råmateriale opfylder kravene i kapitel 10 i bilag I til direktiv 92/118/EØF.
- c) Fersk kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet og vildtlevende fjervildt samt kødprodukter og kødtilberedninger, som består af eller indeholder kød af disse arter, hvis kødet stammer fra dyr, der er slagtet inden den 1. oktober 2002.

Artikel 3

1. Som afvigelse fra Kommissionens beslutning 94/984/EF, 96/482/EF, 97/221/EF, 2000/572/EF, 2000/585/EF, 2000/609/EF og 2001/751/EF og i det dyresundhedscertifikat, der er fastsat i henholdsvis:

- a) beslutning 94/984/EF, og som anvendes til fersk fjerkrækød med oprindelse i USA
- b) beslutning 96/482/EF, og som anvendes til levende fjerkræ eller rugeæg heraf med oprindelse i USA
- c) beslutning 97/221/EF, og som anvendes til kødprodukter, som består af eller indeholder kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet eller vildtlevende fjervildt, med oprindelse i USA
- d) beslutning 2000/572/EF, og som anvendes til kødtilberedninger, som består af eller indeholder kød af fjerkræ, strudsefugle og opdrættet eller vildtlevende fjervildt, med oprindelse i USA
- e) beslutning 2000/585/EF, og som anvendes til fersk kød af opdrættet og vildtlevende fjervildt med oprindelse i USA
- f) beslutning 2000/609/EF, og som anvendes til fersk strudsefuglekød med oprindelse i USA
- g) beslutning 2001/751/EF, og som anvendes til levende strudsefugle eller rugeæg heraf med oprindelse i USA

indsættes følgende:

- a) Fersk fjerkrækød i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF

- b) Levende fjerkræ eller rugeæg i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF
- c) Kødprodukt i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF
- d) Kødtilberedning i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF
- e) Fersk kød af opdrættet/vildtlevende fjervildt i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF
- f) Fersk strudsefuglekød i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF
- g) Levende strudsefugle eller rugeæg i overensstemmelse med Rådets beslutning 2003/67/EF.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, at der i de certifikater, hvor der skal attesteres frihed for Newcastle disease, er indsat den regionale kode »US-1«.

Artikel 4

Medlemsstaterne ændrer deres importforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de sørger for øjeblikkelig passende omtale af de vedtagne foranstaltninger.

De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 5

Denne beslutning tages op til revision på baggrund af udviklingen i situationen med hensyn til Newcastle disease i USA.

Artikel 6

Denne beslutning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 1. juni 2003.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2003.

På Rådets vegne

G. DRYS

Formand

BILAG

US-1:

USA's område med undtagelse af staterne Californien, Nevada og Arizona.

Bekendtgørelse af anvendelsen af visse artikler i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side

Da parterne den 28. januar 2003 har givet hinanden notifikation om, at de i denne forbindelse nødvendige procedurer er afsluttet, finder visse artikler i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side (EFT L 352 af 30.12.2002) midlertidigt anvendelse fra den 1. februar 2003 i henhold til aftalens artikel 198, stk. 3.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. november 2002

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53

(Sag COMP/37.396/D2 — Den reviderede TACA)

(meddelt under nummer K(2002) 4349)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/68/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ⁽³⁾, som ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 12, stk. 4, andet afsnit,

under henvisning til stedefunden offentliggørelse af ansøgningens væsentlige indhold ⁽⁴⁾ i henhold til artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽⁵⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse,

under henvisning til Kommissionens skrivelse af 4. august 1999, hvori den i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/85 meddelte parterne, at der bestod betydelig tvivl om, hvorvidt artikel 81, stk. 3, finder anvendelse på den anmeldte aftale,

under henvisning til det resumé af den anmeldte aftale, der er offentliggjort ⁽⁶⁾ i henhold til artikel 23, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

⁽¹⁾ EFT 13 af 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT C 125 af 6.5.1999, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 175 af 23.7.1968, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 335 af 29.11.2001, s. 12.

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

- (1) Den 16. september 1998 vedtog Kommissionen beslutning 1999/243/EF ⁽⁷⁾ (TACA-beslutningen), hvori den fastslog, at et antal aftaler indgået inden for rammerne af Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA) var i strid med EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og ikke var omfattet af gruppefritagelsen i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86. De omhandlede aftaler opfyldte heller ikke betingelserne for individuel fritagelse efter artikel 85, stk. 3. De aftaler, beslutningen vedrørte, omfattede prisfastsættelse for landtransport inden for Fællesskabet, kollektiv fastsættelse af mægler- og speditørvederlag og fastsættelse af betingelserne for konferencerederiers indgåelse af servicekontrakter med afskibere.
- (2) Kommissionen fastslog også, at medlemmerne af TACA havde misbrugt deres kollektivt dominerende stilling i strid med traktatens artikel 86 ved at ændre konkurrencestrukturerne på markedet og indføre begrænsninger i adgangen til at indgå servicekontrakter og disses indhold. For dette misbrug blev der pålagt bøder på i alt 273 mio. ECU.
- (3) TACA-parterne indbragte annullationssøgsmål mod beslutningen, og denne sag er for øjeblikket til behandling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ⁽⁸⁾.

1.2. Kronologisk forløb

- (4) Den 29. januar 1999 anmeldte TACA-medlemmerne (parterne) den aftale, der er genstand for denne beslutning (herefter benævnt den »reviderede TACA« eller »aftalen«).
- (5) Den 6. maj 1999 offentliggjorde Kommissionen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68 et resumé af anmeldelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (»artikel 12, stk. 2-meddelelsen«) og opfordrede interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger hertil inden 30 dage efter meddelelsens offentliggørelse.
- (6) Den 4. juni 1999 reagerede European Shippers' Council (ESC) på den offentliggjorte meddelelse og fremsendte bemærkninger i form af, hvad organisationen hævdede var en formel klage efter artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4056/86 ⁽⁹⁾. Der indkom også bemærkninger fra CLECAT (European Liaison Committee of Freight Forwarders, som repræsenterer speditører), fra Fédération des Entreprises de Transport et Logistique France ⁽¹⁰⁾ (TLF) (som repræsenterer transport- og logistikvirksomheder) og fra Svensk Industriforbund/Swedish Shippers' Council. Den 15. juli 1999 fremsendte de svenske konkurrencemyndigheder et brev, hvori de støttede nogle af de synspunkter, Swedish Shippers' Council havde fremført, navnlig i relation til fortroligheden omkring individuelle servicekontrakter. Der indkom ikke bemærkninger fra nogen anden medlemsstat.
- (7) Den 7. juli 1999 skrev generaldirektøren for Generaldirektoratet for Konkurrence til parterne og opfordrede dem til at ændre bestemmelserne i deres aftale angående udveksling af statistiske oplysninger. I sit brev meddelte han videre parterne, at nogle former for aftaler og adfærd i forbindelse med forhandling af servicekontrakter, der kunne begrænse konkurrencen mærkbart, ikke kunne anses at være omfattet af anmeldelsen ⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ Sag IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement (EFT L 95 af 9.4.1999, s. 1).

⁽⁸⁾ Forenede sager T-191/98, T-212/98, T-213/98 og T-214/98, Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen.

⁽⁹⁾ Sag COMP/37.527/D2 — ESC mod den reviderede TACA.

⁽¹⁰⁾ Bemærkningerne fra TLF blev også indsendt igen af CLECAT i CLECAT's navn ved brev af 5. juni.

⁽¹¹⁾ Der var tale om enhver aftale, forståelse eller samordnet praksis mellem parterne om, at de ved indgåelse af individuelle servicekontrakter ville følge en standardkonferencekontrakt med hensyn til form, indhold eller pris eller følge frivillige retningslinjer for servicekontrakter på en sådan måde, at det indebar en mærkbar konkurrencebegrænsning.

- (8) Samme dag meddelte generaldirektøren ESC, at bortset fra de aftalebestemmelser, der drejede sig om udveksling af statistiske oplysninger, var der ikke tilstrækkelig grund til betydelig tvivl om, hvorvidt artikel 81, stk. 3, fandt anvendelse. I sit brev oplyste han også, at det ikke var muligt at indgive klage efter artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4056/86 i en indsigelsesprocedure indledt af Kommissionen efter en meddelelse offentliggjort i henhold til forordningens artikel 12, stk. 2.
- (9) Den 14. juli 1999 besvarede ESC Kommissionens brev af 7. juli 1999 og meddelte bl.a., at ESC's bemærkninger angående »not-below-cost«-reglen (se betragtning 27 nedenfor) også skulle betragtes som en formel klage efter artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1017/68.
- (10) Den 13. og 23. juli 1999 meddelte parterne Kommissionen, at de var villige til at ændre de aftalebestemmelser, der var omtalt i Kommissionens brev af 7. juli, og hver især ville foretage halvårlig indberetning til Kommissionen om deres servicekontraktvirksomhed. Brevet indeholdt imidlertid ingen konkrete oplysninger om, hvordan eller hvornår aftalerne ville blive ændret, således at de påviste konkurrenceproblemer blev elimineret.
- (11) Den 4. august 1999, inden for den frist på 90 dage, der er fastsat i artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 ⁽¹²⁾, fremsendte Kommissionen et brev til parterne, hvori den meddelte, at der bestod betydelig tvivl med hensyn til anvendeligheden af artikel 85, stk. 3. Det betød i henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86, at Kommissionen kunne fortsætte sine undersøgelser af søtransportaspekterne ved den reviderede TACA-aftale. At Kommissionen ikke rejste alvorlige indsigelser med hensyn til landtransportaspektet af den reviderede TACA, betød, at dette aspekt — under forudsætning af, at det kunne adskilles fra det aspekt, med hensyn til hvilket Kommissionen rejste alvorlig indsigelse — blev betragtet som værende fritaget i tre år fra og med den 6. maj 1999.
- (12) Ved brev af 6. august 1999 fik ESC meddelelse om, at Kommissionen ikke havde rejst indsigelse med hensyn til landtransportaspekterne i den reviderede TACA-aftale. Ved brev af 27. september 1999 anmodede ESC om en begrundelse for denne beslutning.
- (13) Den 12. oktober 1999 svarede generaldirektøren for Generaldirektoratet for Konkurrence ESC og opsummerede grundene til, at Kommissionen ikke rejste indsigelse med hensyn til den reviderede TACA's landtransportdel. Han gentog også Kommissionens syn på, hvilken proceduremæssig status bemærkninger fremsat under indsigelsesproceduren har (se betragtning 8).
- (14) Derefter indgav European Council of Transport Users (ECTU), hvori ESC indgår, og en række andre organisationer begæring til Retten i Første Instans om annullation af en akt, som de beskrev som en kommissionsbeslutning meddelt i form af det ovennævnte brev til ESC af 6. august 1999 ⁽¹³⁾.
- (15) Den 1. december 2000 indgav parterne en supplerende anmeldelse og meddelte Kommissionen, at de havde ændret den reviderede TACA, således at den nu indeholdt en specifik bestemmelse om, at medlemmerne måtte foretage en midlertidig koordineret tilbagetrækning af kapacitet begrænset til perioden jul/nyttår 2000/2001 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 4056/86 (hovedforordningen inden for søtransport) har Kommissionen 90 dage fra datoen for offentliggørelse af et resumé af begæringen til at rejse indsigelse og dermed fortsætte sin behandling af sagen. Landtransportforordningen, forordning (EØF) nr. 1017/68, indeholder en næsten identisk bestemmelse. Har Kommissionen ikke handlet inden udløbet af 90 dages-fristen, er en aftale automatisk fritaget i seks år, når der er tale om søtransport, og i tre år, når der er tale om landtransport.

⁽¹³⁾ Sag T-224/96, ECTU m.fl. mod Kommissionen.

⁽¹⁴⁾ Den oprindelige version af den anmeldte aftale indeholdt en generel bestemmelse om, at parterne kunne »regulere den transportkapacitet, de hver især udbyder« — se artikel 12, stk. 2-meddelelsen. Parterne mente, at kapacitetsreguleringsprogrammet for 2000/2001 faldt ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86, men ønskede for en sikkerheds skyld at anmelde dette program til Kommissionen. Den generelle bestemmelse i aftalen om, at der kunne gennemføres kapacitetsreguleringer, blev derefter ændret efter anmodning fra Kommissionen (se betragtning 81 ff.).

- (16) Den 29. november 2001 offentliggjorde Kommissionen efter yderligere korrespondance med parterne en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori den oplyste, at den havde til hensigt at meddele fritagelse for de resterende aspekter af den reviderede TACA i medfør af artikel 23, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 (artikel 23, stk. 3-meddelelsen). Den opfordrede alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger hertil senest 30 dage efter meddelelsens offentliggørelse.
- (17) Den 12. december 2001 anmodede ESC Kommissionen om yderligere oplysninger om visse af bestemmelserne i den reviderede TACA og om Kommissionens begrundelse for dens intentioner om at indrømme fritagelse. Efter en yderligere udveksling af korrespondance og adskillige møder fremsatte ESC bemærkninger den 8. marts 2002. Yderligere bemærkninger blev fremsendt den 24. april 2002.
- (18) Ved brev af 3. maj 2002 anmodede parterne om en forlængelse af fritagelsen for alle de aspekter af den reviderede TACA, der falder ind under forordning (EØF) nr. 1017/68. Denne anmodning vil blive behandlet inden for rammerne af en særskilt procedure, og i det følgende beskrives landtransportaspekterne ved den reviderede TACA derfor kun i det omfang, det er nødvendigt for at forstå aftalen.

2. PARTERNE

- (19) Siden TACA-beslutningen er der seks rederier, der er trådt ud af TACA, hvorefter der var otte medlemmer tilbage af den reviderede TACA. Siden anmeldelsen af den reviderede TACA har A.P. Møller Maersk fusioneret med Sea-Land Service, således at antallet af parter i aftalen nu er nede på syv:
- 1) Atlantic Container Line AB med hjemsted i Göteborg, Sverige
 - 2) Hapag-Lloyd Container Line GmbH med hjemsted i Hamborg, Tyskland
 - 3) Mediterranean Shipping Company SA med hjemsted i Genève, Schweiz
 - 4) A.P. Møller — Maersk Sealand med hjemsted i København, Danmark
 - 5) Nippon Yusen Kaisha med hjemsted i Tokyo, Japan
 - 6) Orient Overseas Container Line Ltd med hjemsted i Wanchai, Hongkong
 - 7) P & O Nedlloyd Limited med hjemsted i London, Det Forenede Kongerige.

3. AFTALEN

3.1. Formål og anvendelsesområde

- (20) Formålet med den reviderede TACA angives at være at sætte parterne i stand til at samarbejde inden for aftalens rammer om at tilvejebringe effektive og stabile internationale linjefarter på de ruter, der falder ind under aftalefarternes geografiske område som defineret nedenfor.
- (21) Aftalen omfatter de øst- og vestgående skibsruter mellem i) havne i de 48 indbyrdes tilgrænsende stater i USA samt lokaliteter inde i landet og ved kysterne i USA via disse havne og ii) havne i Europa beliggende på breddegraderne fra Bayonne i Frankrig til Nordkap i Norge (undtagen havne i Rusland uden for Østersøområdet, middelhavshavne og havne i Spanien og Portugal) samt — undtagen for landtransportydelse inden for EØS som anført nedenfor (se betragtning 26) — lokaliteter i Europa via de nævnte ikke-undtagne europæiske havne undtagen lokaliteter i Spanien og Portugal. Disse ruter betegnes som »atlantrafikken«.

3.2. Tarifrater

- (22) Den reviderede TACA giver ansøgerne mulighed for at fastsætte, revidere, opretholde og ophæve fragtrater (herunder også fragtratetillæg) og vilkår, undtagen for landtransport inden for EØS. Disse fragtrater og vilkår, der aftales inden for den reviderede TACA's rammer, betegnes under ét som »tariffen«.

3.3. Servicekontrakter

- (23) I TACA-beslutningen blev det fastslået, at medlemmerne af den daværende TACA overtrådte traktatens artikel 85 ved at »aftale betingelser og vilkår for deres indgåelse af servicekontrakter med afskibne«. Der var især tale om to konkurrencebegrænsninger: i) hvor aftalen afskar TACA-medlemmerne fra at indgå individuelle servicekontrakter med afskibne eller indskrænkede deres frihed til at gøre det, og ii) hvor aftalen indskrænkede de vilkår, der måtte være indeholdt i individuelle servicekontrakter.
- (24) Den reviderede TACA indeholder ikke sådanne begrænsninger, og der er ingen begrænsninger i adgangen til at indgå individuelle servicekontrakter. Den reviderede TACA's bestemmelser om servicekontrakter kan sammenfattes således:
- 1) Parterne kan forhandle om og indgå servicekontrakter⁽¹⁵⁾ med enhver afskiber (konference-servicekontrakter eller såkaldte »agreement service contracts« (ASC-kontrakter)) om ydelser præsteret mellem havne inden for EØS og havne og lokaliteter på landjorden uden for EØS. Sådanne kontrakter kan indeholde en pris for alle ydelser, der i nær tilknytning til søtransporten præsteres mellem skibet og havneindgangen⁽¹⁶⁾. Disse kontrakter skal indeholde bestemte væsentlige bestemmelser, bl.a. om mindstelast eller -strækning, linjefragtraten, varigheden, ydelsens karakter og eventuel erstatning for manglende opfyldelse af kontrakten.
 - 2) Parterne kan frit forhandle om og indgå individuelle servicekontrakter med enhver afskiber indeholdende vilkår, som frit aftales mellem parterne i kontrakten.
 - 3) To eller flere parter (men ikke alle parterne samtidigt) kan frit forhandle om og indgå fælles servicekontrakter (»multi-carrier contracts«, MSC) med enhver afskiber om ydelser præsteret mellem havne inden for EØS og havne og indenlandske lokaliteter uden for EØS⁽¹⁷⁾ og udøve aktiviteter i tilknytning hertil, herunder bl.a. drøfte og oplyse om fælles servicekontrakter.
 - 4) Har en afskiber anmodet et eller flere af de rederier, der deltager i en fælles servicekontrakt, om at præstere ydelser i forbindelse med landtransport inden for EØS, skal kontraktvilkårene forhandles bilateralt mellem afskiberen og hvert deltagende rederi individuelt. Disse vilkår skal angives i et fortroligt bilag til servicekontrakten og må ikke videregives til noget andet rederi, der deltager i den fælles servicekontrakt. Tilsvarende gælder for en afskibers anmodning om landtransport inden for EØS under en ASC-kontrakt.
 - 5) I ASC-kontrakter og fælles servicekontrakter må ikke deltage andre rederier end dem, der er parter i aftalen, og de må ikke indeholde differentierede fragtratestrukturer afhængigt af, hvilket rederi der transporterer lasten.

⁽¹⁵⁾ Som defineret i § 3(21) i den amerikanske Shipping Act af 1984 og — fra 1. maj 1999 — § 3(19) i den amerikanske Ocean Shipping Reform Act af 1998.

⁽¹⁶⁾ I henhold til den reviderede TACA kan en ASC-kontrakt indeholde en pris omfattende følgende: søfragtrate, Terminal Handling Charge (THC), Container Service Charge (CSC) og Less than Container Load Service Charge (LCLSC) på afskibnings-/bestemmelsessted, Demurrage Charges, Multiple Bill of Lading Charges, Outport Additional/Arbitraries, Currency Adjustment Factor (CAF) og Bunker Adjustment Factor (BAF), Emergency Surcharges, IMO Additional, Special Equipment Surcharges, Oversize Additional, Fitting Additional, Change of Destination Fee, Optimal Stowage Fee, Heating Fee og havnegebyrer såsom gebyr for toldinspektion på terminalen i Canada. En ASC-kontrakt må ikke indeholde en pris for nogen anden ydelse præsteret inden for EØS eller omhandle nogen bestemmelse angående landtransport eller andre ydelser på landjorden aftalt mellem afskiberen og de individuelle transportører.

⁽¹⁷⁾ De principper, der er beskrevet i fodnote 3 angående ASC-kontrakter, gælder også for fælles servicekontrakter (MSC).

- 6) En afskiber, der har indgået en ASC-kontrakt eller en MSC-kontrakt, skal have ret til at bestemme, hvilke af de deltagende rederier der skal transportere lasterne og hvor stor en del af dem, med mindre han har samtykket i andet.
- 7) Parterne kan vedtage en ASC-standardkontrakt, som parterne i enhver servicekontrakt kan aftale at fravige. De rederier, der indgår individuelle og fælles servicekontrakter, kan henvise til og anvende ASC-standardkontrakten og henvise til og anvende offentliggjorte ASC-rater og/eller tarifvilkår.
- 8) Undtagen over for de parter, der deltager i en fælles servicekontrakt, eller hvor afskiberen har samtykket heri, må parterne ikke videregive oplysninger om, hvilken form for ASC-kontrakt og hvilke fragtrater og/eller tarifvilkår der er indeholdt eller ikke indeholdt i en individuel eller en fælles servicekontrakt.
- 9) Parterne kan aftale frivillige retningslinjer for servicekontrakter, der udelukkende angår tekniske og ikke-kommercielle spørgsmål eller oplysning om eksistensen af, men ikke vilkårene i, en individuel servicekontrakt med en afskiber, som senere anmoder om en ASC-kontrakt eller en fælles servicekontrakt.
- 10) Individuelle og fælles servicekontrakter skal udtrykkeligt angive, at kontraktvilkårene i henhold til amerikansk ret skal holdes fortrolige, undtagen a) når afskiberen har samtykket i, at oplysninger herom videregives, eller b) når en afskiber har anmodet om en ASC-kontrakt, hvor ethvert medlem af den reviderede TACA, der er part i en individuel eller en fælles servicekontrakt med denne afskiber, i så fald kan give oplysning om denne kontrakts eksistens, men ikke om dens vilkår.

3.4. Fragtrater for kombinerede gennemgangstransporter — princippet om omkostningsdækning

- (25) I TACA-beslutningen blev det fastslået, at medlemmerne af TACA havde overtrådt traktatens artikel 85 ved at aftale prisen på landtransport udført inden for Fællesskabet som led i en kombineret transport.
- (26) I den reviderede TACA har parterne opgivet prisfastsættelsen for landtransport, dog med forbehold for det princip om omkostningsdækning, der beskrives i betragtning 27. I henhold til aftalen må parterne ikke drøfte eller aftale priser med hinanden om landtransport, der helt eller delvis udføres inden for EØS i kombination med andre ydelser som led i en kombineret transport af containerlaster i atlanttrafikken, eller nogen tarif eller andre spørgsmål i forbindelse med landtransport inden for EØS.
- (27) Parterne kan aftale, at når de leverer søtransportydelser i henhold til tariffen, vil ingen af medlemmerne af den reviderede TACA beregne en pris herfor, der er lavere end de direkte variable omkostninger, vedkommende afholder til landtransport udført inden for EØS i kombination med disse søtransportydelser (det såkaldte omkostningsdækningsprincip »not below-cost rule«). Ved anvendelsen af denne regel skal begrebet »omkostninger« forstås således, at det ikke omfatter transport af tomt udstyr, container-omrokeringer i Europa eller general- og/eller administrationsomkostninger. Der vil kunne udpeges et uafhængigt, neutralt organ til at føre tilsyn med overholdelsen af denne regel.
- (28) Parterne har dog i realiteten ikke indført et sådant princip.

3.5. Tekniske aftaler

- (29) Den reviderede TACA fastsætter, at parterne på frivillig basis kan samarbejde om tekniske forbedringer gennem ⁽¹⁸⁾:
 - i) opstilling eller ensartet anvendelse af normer eller typer for skibe og andre transportmidler, udstyr, forsyninger og faste anlæg

⁽¹⁸⁾ Formuleringen af nr. i)-vi) følger formuleringen af artikel 2, stk. 1, litra a)-f), i forordning (EØF) nr. 4056/86.

- ii) udveksling eller fælles anvendelse af skibe, lastrum eller slots og andre transportmidler, besætning, udstyr og faste anlæg til gennemførelse af transporter
 - iii) tilrettelæggelse og gennemførelse af successiv eller supplerende transport med skib samt fastsættelse og anvendelse af totalpriser og -vilkår for sådan transport
 - iv) samordning af fartplaner for transporter ad forbindelsesruter
 - v) samling af enkeltstykforsendelser
 - vi) opstilling eller anvendelse af ensartede regler for strukturen i transporttariffer og vilkårene for deres anvendelse.
- (30) Parterne har aftalt udelukkende at samarbejde på nr. ii) ovenfor. Den reviderede TACA fastsætter, at såfremt parterne aftaler at samarbejde om noget andet spørgsmål beskrevet i betragtning 29, må aftalen herom (i det omfang, hvor et sådant samarbejde er omfattet af forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1) ikke blive ført ud i livet, før samarbejdet er anmeldt efter forordning (EØF) nr. 4056/86 eller andre gældende fællesskabsregler.

3.6. Linjefarterne

- (31) Parterne kan ⁽¹⁹⁾:
- i) samordne deres fartplaner eller tidspunkterne for afsejling eller anløb
 - ii) bestemme hyppigheden af afsejlinger eller anløb
 - iii) samordne eller fordele deres respektive afsejlinger eller anløb
 - iv) regulere den transportkapacitet, de hver især udbyder ⁽²⁰⁾
 - v) fordele godsmængderne eller indtægterne indbyrdes.

3.7. Konsultationer med afskibere

- (32) Parterne kan indgå og gennemføre konsultationsaftaler med transportbrugere om fragtrater, fragttillæg og vilkår for linjefarterne samt transportkvaliteten og forhandle med afskibere og afskibergrupper om rater, tillæg, klassifikationer, regler og bestemmelser.

3.8. Administration

- (33) Parterne kan mødes eller på anden vis give oplysninger, drøfte eller træffe foranstaltninger angående ethvert spørgsmål omfattet af artikel 2 (tekniske aftaler) og artikel 3 (fritagelse for aftaler mellem linjerederier) i forordning (EØF) nr. 4056/86. De har desuden ret til at forhandle og indgå konferencervicekontrakter. To eller flere (men ikke alle) parter kan frit forhandle og indgå fælles servicekontrakter. Parterne må ikke drøfte eller udveksle nogen fortrolige oplysninger angående individuelle servicekontrakter. De må heller ikke vedtage nogen form for retningslinjer for individuelle servicekontrakter, bortset fra rent tekniske, ikke-kommercielle retningslinjer. Parterne er desuden afskåret fra enhver form for kollektiv prisfastsættelse for landtransport inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

- (34) Der oprettes et sekretariat til at administrere aftalen.

⁽¹⁹⁾ Formuleringen af nr. i)-v) følger formuleringen af artikel 3, litra a)-e) i forordning (EØF) nr. 4056/86.

⁽²⁰⁾ Se nærmere herom under betragtning 81.

- (35) Parterne kan udpege et uafhængigt, neutralt organ til at føre tilsyn med deres opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til aftalen, herunder forpligtelser, der følger af princippet om omkostningsdækning. Ifølge parterne er der endnu ikke udpeget et sådant organ.

4. MARKEDET

- (36) Den reviderede TACA omfatter bl.a. følgende relevante transportmarkeder ⁽²¹⁾:
- a) inden for søtransport, markedet for containertransport i linjefart mellem Nordeuropa og USA ad søruterne mellem havne i Nordeuropa og havne i USA og Canada ⁽²²⁾. Det geografiske marked herfor er det område, inden for hvilket disse transportydelser markedsføres. Som Kommissionen fastslog i TAA-beslutningen ⁽²³⁾ og fastholdt i TACA-beslutningen ⁽²⁴⁾, består dette område for så vidt angår det europæiske geografiske marked af de nordeuropæiske havnes baglande
 - b) inden for landtransport, markedet for landtransport udført inden for Fællesskabets område og købt af afskibere sammen med andre ydelser som led i multimodal transport af containerlaster mellem Nordeuropa og USA ⁽²⁵⁾.
- (37) Af de ovennævnte markeder er det i denne sag kun markedet for søtransport, der skal tages hensyn til, idet den reviderede TACA's landtransportaspekter vil blive behandlet inden for rammerne af en særskilt procedure.
- (38) Denne definition (se betragtning 36, litra a)) af søtransportmarkedet er blevet stadfæstet af Førsteinstansretten i den dom, den for nylig afsagde i TAA-sagen ⁽²⁶⁾. Retten gav i særdeleshed Kommissionen medhold i, at lufttransport ikke kan substituere søtransport, da det klart fremgik, at efterspørgslen efter lufttransport i modsætning til efterspørgslen efter søtransport bestod af små, men værdifulde laster. Retten gav tillige Kommissionen medhold i, at containertransport i linjefart udgør et andet marked end markedet eller markederne for andre former for søtransport.
- (39) Hvad angår det relevante søtransportmarkeds geografiske dimension, udtalte Retten, at de foreliggende oplysninger viser, at linjeskibsfart fra Middelhavshavne kun i begrænset omfang kunne substituere linjetrafik fra nordeuropæiske havne. I den sammenhæng bemærkes, at Kommissionen i sin nylige beslutning i Hutchison mod RCPM/ECT ⁽²⁷⁾ fandt, at det af alle disponible oplysninger fremgik, at der stadigvæk kun er en marginal konkurrence mellem havne i Nordeuropa og havne i Middelhavsområdet ⁽²⁸⁾. Der er ikke i denne sag fremkommet nogen oplysninger, der kan rejse tvivl om den fortsatte gyldighed af denne konklusion.
- (40) Inden for den reviderede TACA's rammer kan medlemmerne også aftale fragtrater og tillæg for ydelser præsteret mellem skibet og havneindgangen (se betragtning 24, nr. 1). Der må i den forbindelse sondres mellem de tjenester, der leveres under den reviderede TACA, hvor udbuddet og efterspørgslen kan adskilles fra enten sø- eller landtransport, og de tjenester, hvor der ikke findes et særligt udbud eller en særlig efterspørgsel. De førstnævnte udgør et særskilt marked eller særskilte markeder, mens de sidstnævnte ikke gør det ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Artikel 2 (Purpose of agreement), artikel 4 (Geographic scope of agreement) og artikel 5 (Overview of Agreement authority) i den reviderede TACA.

⁽²²⁾ Se TACA-beslutningen, betragtning 84.

⁽²³⁾ Kommissionens beslutning 94/980/EF af 19. oktober 1994 i sag IV/34.446 — Trans-Atlantic Agreement (EFT L 376 af 31.12.1994), betragtning 67-68.

⁽²⁴⁾ Betragtning 76-83.

⁽²⁵⁾ TACA-beslutningen, betragtning 91.

⁽²⁶⁾ Førsteinstansrettens dom af 28. februar 2002 i sag T-395/94, Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 875, præmis 269-298.

⁽²⁷⁾ Kommissionens beslutning af 3. juli 2001 i sag COMP/JV.55 — Hutchison mod RCPM/ECT kan findes på http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/decisions/jv55_en.pdf. Se betragtning 37 ff.

⁽²⁸⁾ TACA-beslutningen, betragtning 41 og 46.

⁽²⁹⁾ Se herom dommen i sag T-86/95, Compagnie Générale Maritime m.fl. mod Kommissionen (FEFC-dommen), Sml. 2002 II, s. 1011, præmis 128-129.

- (41) De tjenester omfattet af den reviderede TACA, for hvilke der typisk ikke består særskilt udbud eller efterspørgsel, er tjenester, der ikke kan adskilles fra søtransporten eller landtransporten i den forstand, at det ville være fysisk eller økonomisk umuligt for en tredjepart (f.eks. en containerterminaloperatør) at levere disse tjenester særskilt og direkte til transportbrugeren uafhængigt af sø- eller landtransportoperatøren.
- (42) De andre tjenester under den reviderede TACA — tjenester med særskilt udbud og efterspørgsel — består af håndtering af laster i havnen, hvor medlemmerne af den reviderede TACA er aktuelle eller potentielle konkurrenter ikke alene indbyrdes og til andre rederier uden for TACA, men også til andre udbydere, som ikke er rederier.
- (43) Det relevante marked for lasthåndtering er i den foreliggende sag markedet for levering af disse tjenester i de nordeuropæiske havne, der benyttes på de søruter, der er omfattet af den reviderede TACA.

5. MARKEDSSTRUKTURERNE

- (44) Sammenlignet med den periode, der blev lagt til grund ved fastslåelsen af artikel 86-overtrædelserne i TACA-beslutningen (en del af 1994, 1995 og 1996), er der sket væsentlige ændringer i konkurrenceforholdene i atlanttrafikken. Tabel 1 viser udviklingen i markedsandele i perioden 1994-2001:

Tabel 1

Containerrederiernes markedsandele i den direkte nordatlanttrafik og atlanttrafikken via Canadian Gateway, 1994-2001 (første kvartal) ⁽³⁰⁾

(%)

Rederi	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 (1. kvartal)
Parterne i TACA/den reviderede TACA (fra 1999)	60,65	61,55	59,83	58,3	59,5	49	48,5	47,7
Andre	39,35	38,45	40,17	41,7	40,5	51	51,5	52,3
I alt	100	100	100	100	100	100	100	100

- (45) Det billede af en støt tilbagegang i TACA's markedsandel, der fremkommer af tabellen ovenfor, bekræftes af de konklusioner, den amerikanske Federal Maritime Commission (FMC) drog i sin endelige rapport om virkningen af Ocean Shipping Reform Act fra 1998 (OSRA) ⁽³¹⁾. FMC skønner, at TACA-rederiernes markedsandel er faldet fra godt 80 % i 1992 (hvor TACA først blev etableret) til ca. 50 % i 2001. Medlemmerne af den reviderede TACA står derfor i dag over for en betydeligt hårdere ekstern konkurrence, end det var tilfældet i den periode, TACA-beslutningen omfattede.
- (46) At der nu er mulighed for at indgå fortrolige individuelle servicekontrakter betyder også, at der i dag er væsentligt mere intern konkurrence, end det var tilfældet, da TACA-beslutningen blev vedtaget. Ifølge TACA-rederiernes indberetninger til FMC er det således kun ca. 10 % af konferencerederiernes laster, der transportereres til konferencetariffen. Ved udgangen af 1999 blev 80 % TACA-rederiernes laster desuden transporteret under servicekontrakter, der faldt uden for konferencens rammer. Endelig faldt antallet af conference-servicekontrakter (de såkaldte ASC-kontrakter) fra 30 i 1999 til kun tre i 2000 ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ Kilder: TACA-beslutningen, parterne i den reviderede TACA (på basis af PERS Global Container Reports).

⁽³¹⁾ »The Impact of the Ocean Shipping Reform Act of 1998«, Federal Maritime Commission, september 2001.

⁽³²⁾ Ibid, s. 12.

- (47) Konklusionerne fra FMC-rapporten stemmer overens med oplysningerne i de halvårsrapporter, de enkelte parter har indsendt til Kommissionen ⁽³³⁾. Parternes indberetninger bekræfter også, at langt størsteparten af parternes laster transporteres under individuelle servicekontrakter. Heraf fremgår klart, at de individuelle servicekontrakter er blevet normen i den trafik, som den reviderede TACA omfatter, og at hvert konferencemedlem derfor i dag er udsat for betydelig konkurrence fra andre TACA-rederier.
- (48) Disse konklusioner angående søtransportmarkedet gælder også på markedet for lasthåndtering. Også her er medlemmerne af den reviderede TACA udsat for ekstern konkurrence fra uafhængige rederier i atlanttrafikken. Desuden er de udsat for potentiel konkurrence fra uafhængige lasthåndteringsvirksomheder. Også på det interne plan konkurrerer parterne med hinanden på vilkårene (herunder også prisen) i individuelle servicekontrakter og fælles servicekontrakter på havn-til havn og dør-til-dør transport.
- (49) Det må følgelig konkluderes, at alle tilgængelige oplysninger tyder på, at TACA-rederierne i dag er udsat for langt større konkurrence end nogensinde før, både eksternt og internt.

6. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEPARTER

6.1. Bemærkninger efter artikel 12, stk. 2-meddelelsen

- (50) Der indkom bemærkninger fra de tredjeparter, der er nævnt under betragtning 6. Mange af disse bemærkninger drejede sig om landtransportaspekterne ved den reviderede TACA og behøver ikke at blive kommenteret her. Andre bemærkninger — som hovedsagelig gik imod en fritagelse — forekommer ikke længere at stemme overens med den pågældende tredjeparts holdning ⁽³⁴⁾. Flere af de bemærkninger, der blev fremsat efter artikel 12, stk. 2-meddelelsen, er imidlertid stadig relevante for vurderingen af, om aftalen opfylder betingelserne for gruppefritagelse eller individuel fritagelse, og de vil derfor blive gennemgået i afsnit 9 og 10 nedenfor.

6.2. Bemærkninger efter artikel 23, stk. 3-meddelelsen

- (51) Der er indkommet bemærkninger fra CLECAT og ESC. CLECAT rejser nu ingen væsentlige indsigelser mod fritagelse af den reviderede TACA. Organisationen insisterer dog på, at Kommissionen bør indføre en »passende streng kontrolmekanisme« for at sikre, at parterne opfylder deres tilsagn om ikke at forhøje nogen tarifrate i forbindelse med et kapacitetsreguleringsprogram eller skabe en kunstig højsæson.
- (52) Kommissionen er forvisset om, at de ordninger, der er indført, vil sikre, at parterne opfylder deres tilsagn angående kapacitetsregulering. Disse ordninger beskrives nærmere under betragtning 81 nedenfor.
- (53) ESC's bemærkninger til artikel 23, stk. 3-meddelelsen kan sammenfattes således:
- 1) Kommissionen må vurdere den reviderede TACA i en juridisk og økonomisk kontekst, der bl.a. består af OECD's endelig rapport om konkurrencepolitik i relation til linjeskibsfart ⁽³⁵⁾, Førsteinstansrettens domme i TAA- og FEFC-sagerne og Kommissionens intentioner om at gennemgå gruppefritagelsen for linjekonferencer i lyset af OECD-rapporten og andre udviklinger.

⁽³³⁾ De individuelle halvårsrapporter indeholder oplysninger om, hvor mange kontrakter rederiet er med i, fordelt på ISC, MSC, ASC og tariffkontrakter, samt om antallet af TEU (branchens standardforkortelse for »20-fods containere«) og det enkelte rederis procentvise andel i det samlede antal TEU transporteret under disse kontrakter.

⁽³⁴⁾ Således er CLECAT ikke længere imod en fritagelse, mens hverken TLF eller Svensk Industriforbund har fremsat bemærkninger efter meddelelsen af 29. november 2001.

⁽³⁵⁾ Findes på OECD's netsted: <http://www.oecd.org/EN/home/0,,EN-home-25-nodirectorate-no-no-25,00.html>.

- 2) Kommissionen behøver ikke træffe beslutning om en individuel fritagelse, eftersom anmeldelsen alene er indgivet for alle eventualiteters skyld, idet parterne mener, at alle bestemmelserne i den reviderede TACA falder ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer. Kommissionen bør derfor ikke spilde sine knappe ressourcer på at behandle parternes ansøgning.
 - 3) Kommissionen burde overveje TAA-dommens relevans for vurderingen af aftalens bestemmelser om kapacitetsregulering.
 - 4) Den reviderede TACA's bestemmelser om informationsudveksling er af en sådan karakter, at konferencen som helhed vil kunne få indsigt i vilkårene i de servicekontrakter, der indgås mellem individuelle konferencemedlemmer og individuelle afskibere.
- (54) Hverken OECD-rapporten eller den omstændighed, at Kommissionen har påbegyndt en revision af forordning (EØF) nr. 4056/86, har nogen direkte relevans for denne sag. Der er i begge tilfælde tale om en mulig reform af gældende konkurrencelovgivning, mens det her drejer sig om denne lovgivnings anvendelse i en konkret sag. Det er heller ikke nødvendigt i beslutningen udtrykkeligt at tage højde for, at den gældende lovgivning vil kunne blive ændret på væsentlige punkter, før en individuel fritagelse af den reviderede TACA udløber, da enhver sådan ændring ville blive ledsaget af de fornødne overgangsordninger.
- (55) Hvad angår påstanden om, at Kommissionen ikke behøver at træffe beslutning om individuel fritagelse, er det tilstrækkeligt at bemærke, at parterne udtrykkeligt har anmodet Kommissionen om at træffe en beslutning ⁽³⁶⁾, og at Kommissionen derfor må vedtage en formel beslutning ⁽³⁷⁾.
- (56) TAA-dommens mulige relevans for en vurdering af aftalens kapacitetsreguleringsbestemmelser tages der stilling til i betragtning 85-86. ESC's bemærkninger angående informationsudveksling behandles i betragtning 70-71.

7. GÆLDENDE FORORDNINGER

- (57) Da der findes særlige rådsforordninger om anvendelse af traktatens artikel 81 og 82 inden for de forskellige transportsektorer, kan aktiviteterne inden for den reviderede TACA's rammer falde ind under tre forskellige forordninger, nemlig forordning (EØF) nr. 4056/86, forordning (EØF) nr. 1017/68 og forordning nr. 17.
- (58) Forordning (EØF) nr. 4056/86 finder anvendelse på international søtransport ⁽³⁸⁾. I sin dom i FEFC-sagen konkluderede Førsteinstansretten, at forordningen udelukkende fandt anvendelse på:
- »egentlige søtransportydelser, dvs. transport til søs fra havn til havn, og ikke gælder for transport til eller fra over land i kombination med andre ydelser som led i en intermodal transport« (præmis 241).
- (59) Nedennævnte bestemmelser i aftalen falder derfor helt klart ind under forordning (EØF) nr. 4056/86:
- 1) bestemmelserne om drift af linjeskibsfart
 - 2) de relevante dele af bestemmelserne om tarif og servicekontrakter, dvs. de dele, der drejer sig om søtransport.
- (60) Lige så klart er det, at aftalens landtransportaspekter ikke falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86 ⁽³⁹⁾. Specielt falder aftalens bestemmelser om omkostningsdækningsprincippet ind under forordning (EØF) nr. 1017/68.

⁽³⁶⁾ Bekræftet ved brev af 20. marts 2002.

⁽³⁷⁾ Artikel 12, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86.

⁽³⁸⁾ Artikel 1.

⁽³⁹⁾ Se f.eks. præmis 261 i FEFC-dommen.

- (61) De bestemmelser i den anmeldte aftale, der hverken falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86 eller forordning (EØF) nr. 1017/68, falder ind under forordning nr. 17. I det mindste en del af bestemmelserne om lasthåndtering i havnen inden for rammerne af tariffen eller servicekontrakter falder ind under forordning nr. 17⁽⁴⁰⁾. Det gælder i særdeleshed de lasthåndteringstjenester, hvor der findes et særskilt udbud og en særskilt efterspørgsel, der adskiller sig fra udbud og efterspørgsel efter sø- eller landtransport (se betragtning 42).

8. TRAKTATENS ARTIKEL 81, STK. 1 (OG EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, STK. 1)

8.1. Aftale mellem virksomheder

- (62) Parterne udøver erhvervsvirksomhed som udbydere af søtransport og dertil knyttede ydelser. De er derfor virksomheder i den i traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, omhandlede forstand. Den reviderede TACA er en formel aftale mellem disse virksomheder.

8.2. Begrænsning af konkurrencen

- (63) Følgende bestemmelser i aftalen begrænser eller kan begrænse konkurrencen mærkbart som omhandlet i traktatens artikel 81, stk. 1:
- 1) bestemmelserne om, at parterne aftaler de priser og vilkår, der udgør tariffen
 - 2) bestemmelserne om linjetransportydelse
 - 3) bestemmelser om konferencesevicekontrakter (ASC) og fælles servicekontrakter (MSC)⁽⁴¹⁾.

8.2.1. Individuelle servicekontrakter

- (64) Den reviderede TACA indeholder ingen begrænsninger med hensyn til vilkår og betingelser for parternes indgåelse af individuelle servicekontrakter med afskiberne. ESC og Svensk Industriforbund har tidligere peget på især tre aspekter ved den reviderede TACA, som efter deres opfattelse ville indskrænke adgangen til frit at indgå individuelle servicekontrakter i praksis.

8.2.1.1. Virkningen af konferencesevicekontrakter (ACS'er).

- (65) De to afskiberorganisationer frygtede for, at hvis rederierne fik lov til at indgå ACS'er og MSC'er, ville det indskrænke deres frihed til at forhandle og indgå individuelle servicekontrakter.
- (66) Individuelle TACA-rederier indgår individuelle servicekontrakter, og intet tyder på, at det vil indskrænke adgangen til at indgå dem, hvis man giver rederierne lov til at indgå ASC- og MSC-kontrakter. Tværtimod viser parternes seneste (individuelle) indberetninger til Kommissionen, at langt størsteparten af lasterne fortsat transporteres inden for rammerne af individuelle servicekontrakter, mens MSC- og ASC-kontrakter kun tegner sig for en meget beskedent andel. De individuelle servicekontraktens position som den foretrukne kontraktform mellem rederi og afskiber har således ikke ændret sig.
- (67) Bestemmelsen om, at rederier, der tilbyder individuelle servicekontrakter og fælles servicekontrakter (MSC), kan holde sig til en standardkontrakt, er kun udtryk for, hvad der i praksis må forventes at være et indlysende udgangspunkt for mange forhandlinger af den art. Men enhver aftale, forståelse eller samordnet praksis mellem parterne om, at de ved indgåelse af individuelle servicekontrakter helt eller delvis vil følge standardformen, standardindholdet eller standardprisen i en ASC, kunne ikke anses at være omfattet af nogen fritagelse. Enhver sådan aftale kunne desuden give Kommissionen anledning til at tilbagekalde fritagelsen i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4056/86.

⁽⁴⁰⁾ Kommissionens beslutning 2000/627/EF i sag IV/34.018 — Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETTCSA) (EFT L 268 af 20.10.2000, s. 1), betragtning 128.

⁽⁴¹⁾ Se TACA-beslutningen, betragtning 454-462.

8.2.1.2. Frivillige retningslinjer for servicekontrakter

- (68) ESC hævdede, at de frivillige retningslinjer, som Transpacific Stabilization Agreement (TSA) har udsendt, og de argumenter, parterne har fremført i USA, vidner om, at alle frivillige retningslinjer måtte ventes at dreje sig om forretningsvilkår, herunder priserne i individuelle fortrolige kontrakter, hvilket vil være i strid med traktatens artikel 81, stk. 1.
- (69) Hvilke former for retningslinjer og diskussionsaftaler, der tillades (men ikke kræves) efter de amerikanske regler, har ingen direkte relevans for anmodningen om fritagelse efter Fællesskabets konkurrenceregler. Parterne har anmeldt en aftale, i henhold til hvilken de kan aftale frivillige retningslinjer (selv om de rent faktisk ikke har gjort det), der udelukkende drejer sig om »tekniske og ikke-kommercielle spørgsmål«. Retningslinjer om tekniske spørgsmål kan antages ikke at rejse konkurrenceproblemer. Den form for detaljerede prisenstillinger, der er indeholdt i TSA-retningslinjerne, kan ikke med rimelighed beskrives som hverken »tekniske« eller »ikke-kommercielle«. Hvis parterne skulle aftale »frivillige retningslinjer for servicekontrakter«, som kunne begrænse konkurrencen mærkbart (f.eks. i stil med TSA-retningslinjerne), ville en sådan aftale ikke falde ind under rammerne for de aktiviteter, der er beskrevet i anmeldelsen. Enhver sådan aftale kunne desuden give Kommissionen anledning til at tilbagekalde fritagelsen.

8.2.1.3. Informationsudveksling

- (70) ESC hævdede, at parterne ville udveksle oplysninger i det maksimale omfang, der tillades efter amerikansk ret, og at det også ville omfatte drøftelse af vilkår og betingelser i individuelle servicekontrakter, herunder — i lighed med, hvad rederierne i Stillehavstrafikken har gjort det inden for rammerne af TSA — fælles vedtagelse af anbefalede generelle fragtrateforhøjelser for individuelle servicekontrakter. Dette scenario er imidlertid baseret på, hvad rederierne må gøre efter amerikansk ret og har gjort i Stillehavstrafikken, og det stemmer ikke overens med, hvad parterne har anmeldt. Aftalte anbefalede fragtrateforhøjelser ville ikke være omfattet af en fritagelse.
- (71) I modsætning til, hvad ESC har fremført, er det hensigtsmæssigt, at tariffen fastsættes på basis af de gældende priser på markedet, herunder priserne i servicekontrakter. Det drejer sig i sådanne tilfælde om at sikre, at aggregationsniveauet er tilstrækkeligt til at garantere fortroligheden omkring individuelle servicekontrakter og fælles servicekontrakter. Efter de ændringer, parterne har foretaget i de foreslåede informationsudvekslingsordninger⁽⁴²⁾, vil hverken TACA-sekretariatet eller parterne have adgang til ikke-aggregerede oplysninger om enkeltrederier angående laster, der transporteres inden for rammerne af individuelle og fælles servicekontrakter. Parterne vil kun udveksle oplysninger om sådanne laster på et samlet konferencegrundlag.
- (72) Der må drages den konklusion, at bestemmelserne i den reviderede TACA om individuelle servicekontrakter ikke er af en sådan karakter, at de kan indebære nogen mærkbar konkurrencebegrænsning.

8.3. Påvirkning af handelen mellem medlemsstater

- (73) I TAA-dommen stadfæstede Førsteinstansretten, at samhandelen inden for Fællesskabet kan blive betydeligt påvirket af en konkurrencebegrænsning mellem medlemmerne af en international linjekonference⁽⁴³⁾. Da denne konklusion drejede sig om forløberen for TACA, har den direkte relevans i denne sag.

⁽⁴²⁾ Parterne har bl.a. udpeget en uafhængig tredjepart, der skal indsamle, aggregere og udsende kommercielt følsomme data og vedtaget en resolution om andre kategorier af oplysninger, der må eller ikke må udveksles.

⁽⁴³⁾ Præmis 71-74. Se også Førsteinstansrettens dom af 8. oktober 1996 i forenede sager T-24/93, T-25/93, T-26/93 og T-28/93, Compagnie Maritime Belge m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1996 II, s. 1201, præmis 202-203.

- (74) Ligesom det var tilfældet med TAA omfatter den reviderede TACA rederier fra flere medlemsstater, som bl.a. driver linjeskibsfart mellem havne i Nordeuropa og havne i USA og Canada. At konkurrencen mellem parterne på pris eller service udelukkes eller begrænses, kan derfor bevirke, at handelsstrømmene gennem og mellem de nordeuropæiske havne og deres respektive baglande fordrejes. Eftersom søtransport normalt kun er et enkelt led i den forsyningskæde, der bl.a. omfatter lasthåndtering og landtransport, kan en begrænsning af konkurrencen i søtransportledet ikke undgå at få afsmitning på de andre aktiviteter og på handelen uden for havnens umiddelbare bagland. Sandsynligheden herfor er endnu større, når aftalen som i den foreliggende sag i sig selv indeholder bestemmelser om fastsættelse af en fælles pris for lasthåndteringstjenester.
- (75) En aftale om at fastsætte priser eller begrænse udbuddet er en alvorlig konkurrencebegrænsning. I betragtning af den markedsandel, parterne i den reviderede TACA har, er denne konkurrencebegrænsning egnet til at påvirke samhandelen mellem medlemsstater mærkbart.

9. GRUPPEFRITAGELSE: ARTIKEL 3 I FORORDNING (EØF) Nr. 4056/86

9.1. Gruppefritagelsens rækkevidde

- (76) I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 indrømmes der fritagelse fra forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1, til medlemmerne af en linjekonference for fastsættelse af ensartede eller fælles fragtrater og alle andre aftalte vilkår for levering af søtransportydelser inden for linjeskibsfart. Der indrømmes også fritagelse for et begrænset antal andre aktiviteter, hvis en eller flere af dem udøves af medlemmerne af en linjekonference ud over fastsættelse af priser og vilkår for søtransport. Baggrunden for denne fritagelse er bl.a. de fordele for afskiberne, der er beskrevet i betragtningerne til forordning (EØF) nr. 4056/86, i særdeleshed konferencernes stabiliserende virkning, der sikrer afskiberne et pålideligt transportudbud ⁽⁴⁴⁾.
- (77) I TAA-dommen mindede Førsteinstansretten om, at undtagelser fra traktatens artikel 81, stk. 1, skal fortolkes restriktivt, og at dette ikke mindst gælder for gruppefritagelsesbestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4056/86:
- »i kraft af den ubegrænsede varighed og de tilladte konkurrencebegrænsningers ekstraordinære karakter (horisontal aftale med prisfastsættelse som formål). Heraf følger, at gruppefritagelsen i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 ikke kan fortolkes bredt og progressivt, således at den skulle kunne dække alle aftaler, som rederier finder det nyttigt eller endog nødvendigt at indgå for at tilpasse sig markedsvilkårene« ⁽⁴⁵⁾.
- (78) Gruppefritagelsen må følgelig fortolkes således, at den kun dækker de bestemmelser i en konferenceaftale, der drejer sig om drift af søtransport i linjefart samt fastsættelse af en tarif herfor.

9.2. Gruppefritagelsens anvendelse på den reviderede TACA

- (79) ESC har gjort gældende, at Kommissionen er afskåret fra at anvende artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 (og fra at indrømme individuel fritagelse), da hovedårsagen til den stabilitet i farterne, der skabes i TACA-trafikken, ifølge rederierne selv er de fortrolige kontrakter.

⁽⁴⁴⁾ »Det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler for gruppefritagelser for linjekonferencer; linjekonferencerne har en stabiliserende rolle, der kan give afskiberne en garanti for pålidelige og fyldestgørende søtransportydelser« (ottende betragtning til forordning (EØF) nr. 4056/86).

⁽⁴⁵⁾ Præmis 146 — understregningen er Kommissionens.

- (80) I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 indrømmes der fritagelse for visse former for rederiaadfærd, hvadenten de har forbindelse med andre former for adfærd eller ej, samtidig med at Kommissionen fortsat har mulighed for at skride ind med hjemmel i artikel 7. En linjekonferencetarif, som er fritaget efter artikel 3, ophører således ikke med at være fritaget, blot fordi medlemmerne af konferencen også indgår servicekontrakter.

9.3. Kapacitetsregulering

- (81) § 5.3(iv) i den oprindeligt anmeldte reviderede TACA-aftale gav parterne mulighed for at samarbejde med det formål at »... regulere den transportkapacitet, som de hver især udbyder«. Formuleringen af denne bestemmelse fulgte artikel 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 4056/86. Efter Kommissionens indsigelser er formuleringen blevet ændret som følger:

»...på betingelse af, at der indsendes sådanne indberetninger og prognoser til Europa-Kommissionen og FMC, som henholdsvis parterne og Europa-Kommissionen og parterne og FMC måtte aftale, regulere den transportkapacitet, som de hver især udbyder (i overensstemmelse med bilag B), altid på den betingelse, at parterne ikke forhøjer nogen tarifrater i forbindelse med noget kapacitetsreguleringsprogram i nogen fart, der er omfattet af et sådant program, eller skaber en kunstig højsæson« (fremhævelsen er Kommissionens).

- (82) Som aftalt mellem parterne og Kommissionen skal de indberetninger og prognoser, der skal indsendes til Kommissionen ⁽⁴⁶⁾, omfatte:
- 1) en forudgående rapport før gennemførelsen af ethvert kapacitetsprogram med beskrivelse af parternes forventede ugentlige laster og samlede ugentlige kapacitet i hele programperioden
 - 2) en ugerapport for hver af de uger, hvor det planlagte program er i kraft, med samme oplysninger som den forudgående rapport og en beskrivelse af enhver ny revideret prognose for den pågældende uge
 - 3) en ugerapport for hver af de uger, hvor det planlagte program er i kraft, med oplysninger om uudnyttede slots på hvert skib og laster, der er efterladt og/eller overført til et andet skib i løbet af den forudgående uge, og
 - 4) en efterfølgende rapport efter programmets udløb, der viser parternes samlede faktiske ugentlige laster og den samlede faktiske ugentlige kapacitet.
- (83) Parterne vil også indsende en rapport omfattende 18-månedersperioden forud for programmet, der kan tjene som referenceperiode for vurdering af kapacitetsreguleringen.
- (84) Under forudsætning af, at parterne fortsat opfylder betingelserne i aftalens § 5.3(iv), falder kapacitetsreguleringsbestemmelserne i den reviderede TACA ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer. Dette stemmer overens med den holdning, Kommissionen indtog i TAA- ⁽⁴⁷⁾ og EATA ⁽⁴⁸⁾-beslutningerne.

⁽⁴⁶⁾ Sådanne rapporter er allerede blevet indsendt i forbindelse med kapacitetsreguleringsprogrammet for jul/nyttår 2001/2002 under den reviderede TACA.

⁽⁴⁷⁾ Betragtning 359-370.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens beslutning 1999/485/EF i sag IV/34.250 — Europe Asia Trades Agreement (EFT L 193 af 26.7.1999, s. 23), betragtning 177 ff.

- (85) Hvad angår ESC's bemærkning om, at Kommissionen i denne sammenhæng burde se nærmere på TAA-dommen, siger denne dom intet om, hvorvidt TAA-kapacitetsstyringsprogrammet ville have faldet ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer, hvis TAA havde været en konference. Retten gav imidlertid Kommissionen medhold i, at TAA — herunder TAA-aftalens bestemmelser om kapacitetsstyring — gav medlemmerne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser og derfor ikke opfyldte betingelserne for individuel fritagelse efter traktatens artikel 81, stk. 3.
- (86) Det gælder ikke for kapacitetsreguleringsbestemmelserne i den reviderede TACA, uanset om de kan anses at falde ind under gruppefritagelsen eller ej. TAA-rederierne havde en markedsandel på ca. 75 %, mens parterne i den reviderede TACA tilsammen kun har en markedsandel på højst ca. 50 %. Desuden indebar TAA-programmet ikke nogen faktiske tilbagetrækninger af kapacitet og resulterede derfor ikke i nogen større omkostningsbesparelser, som kunne være blevet givet videre til brugerne. I modsætning hertil har kapacitetsreguleringerne under den reviderede TACA — som de blev gennemført i lavsæsonerne jul/nyttår 2000/2001 og 2001/2002 — været forbundet med udtrækning af skibe og resulteret i betydelige omkostningsbesparelser. Reguleringerne under den reviderede TACA er endvidere — i modsætning til reguleringerne under TAA — omgærdet af sikkerhedsforanstaltninger, der garanterer mod misbrug.

9.4. Bestemmelser, der ikke falder ind under gruppefritagelsen

- (87) I det omfang, hvor de kan anses at være konkurrencebegrænsende, omfatter gruppefritagelsen ikke bestemmelser om konferencesevicekontrakter og fælles servicekontrakter ⁽⁴⁹⁾.
- (88) Følgende andre bestemmelser falder ikke ind under forordning (EØF) nr. 4056/86 og er derfor ikke omfattet af gruppefritagelsen:
- 1) de bestemmelser i den reviderede TACA, der falder ind under forordning (EØF) nr. 1017/68 (og derfor falder uden for denne procedures rammer), og
 - 2) bestemmelserne om, at parterne kan aftale priser og betingelser for de lasthåndteringstjenester i en havn, der ikke er uadskillelige fra søtransporten.

10. INDIVIDUEL FRITAGELSE: TRAKTATENS ARTIKEL 81, STK. 3 (OG EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, STK. 3)

10.1. Servicekontrakter

- (89) I TACA-beslutningen fastslog Kommissionen bl.a., at TACA-rederierne havde overtrådt traktatens artikel 85 ved at aftale vilkår og betingelser for deres indgåelse af servicekontrakter med afskibere ⁽⁵⁰⁾. Kommissionen fastslog også, at TACA-parterne havde overtrådt traktatens artikel 82 ved at pålægge begrænsninger med hensyn til adgangen til at indgå servicekontrakter og disses indhold ⁽⁵¹⁾. Begge former for adfærd var ulovlige ⁽⁵²⁾. TACA-beslutningen forbød ikke parterne at tilbyde fælles servicekontrakter (dvs. konferencekontrakter (ASC) eller fælleskontrakter (MSC)) ⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁹⁾ Se TACA-beslutningen, betragtning 454-462.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 3.

⁽⁵¹⁾ Artikel 6.

⁽⁵²⁾ Artikel 4 og 7.

⁽⁵³⁾ I artikel 3 i beslutningen nedlægges der ikke noget sådant forbud. Den er derimod rettet mod to hovedtyper af konkurrencebegrænsninger: i) hvor aftalen afskar TACA-medlemmerne fra at indgå individuelle servicekontrakter med afskibere eller begrænsede deres frihed hertil, og ii) hvor aftalen indskrænkede de vilkår, der måtte være indeholdt i individuelle servicekontrakter. Den reviderede TACA indeholder ikke sådanne begrænsninger, og der er ingen indskrænkninger i adgangen til at indgå individuelle servicekontrakter.

10.1.1. Konferencervicekontrakter (ASC) og fælles servicekontrakter (MSC)

- (90) I aftalen fastsættes det, at rederierne kan indgå ASC- eller MSC-kontrakter og vedtage en standardkontrakt for ASC for transport mellem havne inden for EØS og havne og destinationer på landjorden uden for EØS. Som nævnt ovenfor (betragtning 40), kan sådanne kontrakter indeholde en pris for samtlige ydelser i nær tilknytning til søtransporten, som præsteres mellem skibet og havneindgangen⁽⁵⁴⁾. I det omfang, hvor disse bestemmelser kan anses at være konkurrencebegrænsende, falder de ikke ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer i forordning (EØF) nr. 4056/86⁽⁵⁵⁾, men de opfylder betingelserne for individuel fritagelse efter artikel 81, stk. 3. I TACA-beslutningen blev der påvist to væsentlige fordele ved servicekontrakter⁽⁵⁶⁾: Der udbydes særlige ydelser, som kan forbedre forsyningskæden, og de bidrager til prisstabilitet. Servicekontrakter kan også reducere omkostningerne ved at søge efter ledig kapacitet og mindske de administrative omkostninger. At rederierne i den reviderede TACA tilbyder sådanne konference- og fælleskontrakter til de afskibere, der måtte ønske det, vil bidrage til stabilitet, åbne mulighed for særlige ydelser og reducere omkostningerne ved at søge ledig kapacitet, ved forhandlinger og ved tilsyn med transporterne⁽⁵⁷⁾.
- (91) I dag, hvor der ikke er nogen begrænsning i adgangen til at indgå individuelle servicekontrakter — og hvor individuelle servicekontrakter faktisk er den foretrukne kontrakttype i de farter, den reviderede TACA omfatter — er det tilstrækkeligt, at der er i det mindste nogle tilfælde, hvor fælles servicekontrakter kan give afskiberne yderligere fordele i forhold til individuelle servicekontrakter. Som det fremgår af de periodiske indberetninger fra parterne, er der nogle afskibere, der fortsat foretrækker fælles servicekontrakter i en kontekst, hvor der er let og fri adgang til individuelle servicekontrakter, og det er i sig selv et tilstrækkeligt bevis på, at der findes omstændigheder, hvor fælles servicekontrakter giver afskiberne fordele. At der fastsættes en fælles kontraktpris, er et væsentligt og uadskilleligt element i en fælles servicekontrakt og derfor nødvendigt for at opnå disse fordele.
- (92) Det er usandsynligt, at konkurrencen vil blive udelukket som omhandlet i artikel 81, stk. 3. Ud over konkurrence fra rederier uden for konferencen er der også en betydelig intern konkurrence i form af individuelle servicekontrakter (se betragtning 46).

10.2. Lasthåndteringstjenester i en havn

- (93) Konferencerne, herunder også TACA, plejede at opdele deres tariffer i fem dele med fragtrater for hver af de følgende ydelser: landtransport frem til havnen, lasthåndtering i havnen (fra landtransportmiddel til skib), søtransport, håndtering i destinationshavnen (fra skib til landtransportmiddel), og landtransport frem til den endelige destination⁽⁵⁸⁾. Parterne aftaler ikke længere priser for landtransport inden for EØS. For så vidt angår EØS, fastsætter tariffen således kun priser for lasthåndtering i afgang- eller ankomsthavnen.
- (94) Førsteinstansretten har ikke taget stilling til, hvor skillelinjen mellem lasthåndteringstjenester og søtransport nærmere betegnet skal trækkes, men Retten har pointeret, at forordning (EØF) nr. 4056/86 skal fortolkes således, at den udelukkende finder anvendelse på transport ad søvejen fra havn til havn, og at søtransporten stopper ved ankomsten til havnen⁽⁵⁹⁾. Heraf følger, at tariffillæg for lasthåndtering inden for havneområdet kun kan falde ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer efter denne forordning i det omfang, hvor disse tjenester er uadskillelige fra søtransporten (se betragtning 41).
- (95) Det er dog ikke i denne sag nødvendigt at lægge sig fast på, hvilke ydelser der falder ind under hvilken kategori, for i det omfang, hvor tariffen i den reviderede TACA omfatter lasthåndterings-

⁽⁵⁴⁾ De forskellige fragttillægstyper herfor er nævnt under fodnote 16.

⁽⁵⁵⁾ Se TACA-beslutningen, betragtning 454-462. Se også TAA-dommen, præmis 164.

⁽⁵⁶⁾ Se TACA-beslutningen, betragtning 472-476.

⁽⁵⁷⁾ Det bemærkes, at Kommissionen allerede har accepteret fælles servicekontrakter ved at undlade at rejse alvorlige indsigelser mod sådanne kontrakter i Polfin Liner Conference-sagen (EFT C 369 af 19.12.1998, s. 10; IP/99/193).

⁽⁵⁸⁾ TACA-beslutningen, betragtning 96.

⁽⁵⁹⁾ FEFC-dommen, præmis 239-241.

tjenester, der ikke falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86, men derimod falder ind under forordning nr. 17, kan den anses for at kunne fritages ⁽⁶⁰⁾.

- (96) De pågældende lasthåndteringstjenester, der leveres inden for havneområdet, er økonomisk og fysisk nært knyttet til den egentlige søtransport. I hvert fald siden containertrafikkens udbredelse har det normalt været rederierne, der har indgået kontrakterne om disse tjenester, og de har fået dem faktureret direkte af tjenesteudbyderen (terminaloperatøren eller et stevedorefirma). Dette kan være en fordel for transportbrugerne, navnlig de af dem, der kun skal have transporteret små laster, fordi rederierne normalt står stærkere i forhandlingerne med terminaloperatørerne og vil være i stand til at forhandle sig frem til en pris, der er betydeligt lavere end den, afskiberen kunne have opnået ⁽⁶¹⁾. På baggrund heraf — og under hensyn til de ganske særlige omstændigheder, der gør sig gældende i denne sag — vil Kommissionen ikke rejse indsigelse mod, at medlemmerne af den reviderede TACA fastsætter gebyrer for disse tjenester. De ganske særlige omstændigheder i denne sag omfatter det forhold, at det kun er en brøkdel af lasterne under den reviderede TACA, der transporteres til konferencetariffen, mens langt størsteparten transporteres inden for rammerne af individuelle servicekontrakter. Kommissionen har også taget hensyn til, at parterne i den reviderede TACA tilsammen har en markedsandel, der ikke er større end ca. 50 %. Som følge heraf er parterne i den reviderede TACA udsat for langt større intern og ekstern konkurrence end nogensinde før, og afskiberne har mange alternative muligheder for at få transporteret deres laster og er ikke henvist til konferencetariffen.

10.3. Konklusion

- (97) Af alle de ovennævnte grunde må der drages den konklusion, at de aspekter ved den anmeldte aftale, der er omhandlet i betragtning 89-96, og som ikke falder ind under artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86, men falder ind under den forordning eller forordning nr. 17, kan udgøre en overtrædelse af traktatens artikel 81, stk. 1, men opfylder betingelserne for fritagelse efter artikel 81, stk. 3.

11. FRITAGELSENS VARIGHED, BETINGELSER OG PÅBUD

- (98) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 8 i forordning nr. 17 skal det i beslutninger om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, angives, for hvilket tidsrum de gælder, og dette tidsrum bør normalt ikke være på mindre end seks år. Fritagelsen i denne sag bør for de elementer i den reviderede TACA, der falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86, træde i kraft fra den dato, hvor aftalen trådte i kraft (31. december 1998), og for de elementer, der falder ind under forordning nr. 17, bør den træde i kraft fra anmeldelsesdatoen (29. januar 1999) og udløbe seks år efter den dato, da Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* —

⁽⁶⁰⁾ I det omfang, hvor lasthåndteringstjenester falder ind under forordning (EØF) nr. 1017, falder de uden for denne procedures rammer.

⁽⁶¹⁾ Se f.eks. Lloyd's List af 12. juni 2002, s. 5: »I et indlæg på samme konference (TOC 2002) opfordrede chief operating officer for P & O Ports, Alistair Baillie, indtrængende til, at terminaloperatørerne tog deres prispolitik op til en grundig revision. De hårdt pressede rederier presser terminalgebyrerne ned »således at hele branchen mister hele sin indtjening«. Desuden er rederierne aldrig i stand til at beholde de beløb, de sparer, til sig selv, de giver dem direkte videre til transportkunderne i stedet for at bruge dem til at få et bedre driftsresultat, sagde Alistair Baillie. Derfor mente han, at terminaloperatørerne burde splitte gebyrerne op mellem rederierne og afskiberne, således at de førstnævnte betalte for lasthåndtering fra skib til kyst, mens afskiberne betalte for håndtering fra yard to gate moves. [...] En fremtidig prispolitik kunne være baseret på en sådan opsplitning på lastejerne og rederierne, foreslog Alistair Baillie, der kunne gøre terminaloperatørerne mindre sårbare over for vigende søfragtater«.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, erklæres bestemmelserne i traktatens artikel 81, stk. 1, hermed uanvendelige på de aspekter ved den reviderede Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA) om fælles servicekontrakter og lasthåndtering i havne, som falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86 og forordning nr. 17, med hensyn til forordning (EØF) nr. 4056/86 fra den 31. december 1998, med hensyn til forordning nr. 17 fra den 29. januar 1999, og i yderligere seks år fra den 6. maj 1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

A.P. Møller-Maersk Sealand
50 Esplanaden
DK-1098 København K

Atlantic Container Line AB
Sydatlanten
Skandiahavnen
S-403 36 Göteborg

Hapag-Lloyd Container Linie GmbH
Ballindamm 25
D-20095 Hamburg

Mediterranean Shipping Co SA
40, Avenue Eugene Pittard
CH-1206 Genève

Nippon Yusen Kaisha
CPO Box 1250
Tokyo 100-91
Japan

Orient Overseas Container Line Limited
Harbour Centre
25 Harbour Road
Wanchai
Hongkong

P & O Nedlloyd Limited
Beagle House
Braham Street
London E1 8EP
Det Forenede Kongerige

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2002.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. januar 2003

om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme midlertidige undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 2000/29/EF for planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i Schweiz

(meddelt under nummer K(2003) 340)

(2003/69/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2002/89/EF ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 1,

under henvisning til anmodning fra Frankrig, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge direktiv 2000/29/EF må planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i tredjelande i princippet ikke importeres til EF. Direktivet giver dog mulighed for at indrømme undtagelser fra denne regel, hvis der ikke er risiko for spredning af planteskadegørere.
- (2) Ved Kommissionens beslutning 97/159/EF ⁽³⁾, 1999/166/EF ⁽⁴⁾, 2000/189/EF ⁽⁵⁾, 2001/5/EF ⁽⁶⁾ og 2001/836/EF ⁽⁷⁾ er medlemsstaterne blevet bemyndiget til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 2000/29/EF for planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i Schweiz, på særlige betingelser og for begrænsede perioder.
- (3) De omstændigheder, der begrundede for disse undtagelser, gør sig stadig gældende. Der er ikke fremkommet nye oplysninger, der giver grund til at ændre de særlige betingelser.
- (4) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at indrømme undtagelser for en begrænset periode og på særlige betingelser.
- (5) Denne bemyndigelse til at indrømme undtagelser bør trækkes tilbage, hvis det konstateres, at de særlige betingelser, der er fastlagt i denne beslutning, ikke er tilstrækkelige til at hindre indslæbning i EF af skadegørere eller ikke er opfyldt.

- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges til at indrømme undtagelser fra artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF, for så vidt angår forbuddet i direktivets bilag III, del A, nr. 15, for planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i Schweiz.

Planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, skal for at blive omfattet af undtagelsen i stk. 1 ud over kravene i bilag I og II til direktiv 2000/29/EF opfylde betingelserne i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Inden den 30. november 2003 underretter importmedlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvor store mængder der er importeret i henhold til denne beslutning, og forelægger samtidig en udførlig teknisk rapport om den officielle undersøgelse, der er nævnt i punkt 6 i bilaget.

Desuden sender alle medlemsstater, hvor de sovende øjne podes på podestammer efter importen, og hvor de podede planter udplantes, inden den 30. november 2003 Kommissionen og de øvrige medlemsstater en detaljeret teknisk rapport om den officielle undersøgelse, der er nævnt i bilagets punkt 9, litra b).

Artikel 3

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle tilfælde, hvor det er konstateret, at forsendelser, der er indført på deres område i henhold til denne beslutning, ikke opfylder kravene i samme beslutning.

Artikel 4

Artikel 1 anvendes for perioden fra den 1. februar til den 30. marts 2003.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 45.

⁽³⁾ EFT L 62 af 4.3.1997, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 55 af 3.3.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 2 af 5.1.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EFT L 312 af 29.11.2001, s. 27.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2003.

På Kommissionens vegne
David BYRNE
Medlem af Kommissionen

BILAG

Særlige betingelser for planter af *Vitis L.*, dog ikke frugter, med oprindelse i Schweiz, der er omfattet af undtagelserne i artikel 1 i denne beslutning

1. Planterne skal være formeringsmateriale i form af sovende øjne
 - a) af følgende sorter:
 - Amigne
 - Carminoir
 - Chasselas blanc
 - Cornalin
 - Diolinoir
 - Gamaret
 - Garanoir
 - Humagne rouge
 - Humagne
 - Paien jaune
 - Petite Arvine
 - Pinot noir Valais
 - Sylvaner
 - b) indsamlet på vinmarker, som er officielt registreret. Listerne over registrerede vinmarker skal stilles til rådighed for de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen, og for Kommissionen senest den 1. februar 2003. Listerne skal omfatte navn(e) på sorterne, antallet af rækker tilplantet med disse sorter og antallet af planter pr. række for hver af disse vinmarker, hvis de anses for egnet til forsendelse til EF i 2003 på de i denne beslutning fastsatte betingelser
 - c) forsvarligt emballeret, og emballagen skal være gjort genkendelig ved mærkning, så den registrerede planteskole og sorten kan identificeres
 - d) bestemt til podning i EF i virksomheder, som nævnt i punkt 7, på podestammer, der er produceret i EF.
2. Planterne skal være ledsaget af et plantesundhedscertifikat, som er udstedt i Schweiz efter artikel 7 og 13 i direktiv 2000/29/EF på grundlag af den deri fastsatte undersøgelse, og som udtrykkeligt anfører, at de er fri for følgende skadegørere:
 - a) *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch)
 - b) *Xylophilus ampelinus* (Panagopoulos) Willems *et al.*
 - c) Grapevine Flavescence dorée MLO.Certifikatet skal i rubrikken »Supplerende erklæring« være forsynet med angivelsen: »Denne sending opfylder betingelserne i beslutning 2003/69/EF«.
3. Den officielle planteværnstjeneste i Schweiz skal sørge for, at de sovende øjne kan identificeres fra indsamlingstidspunktet, jf. punkt 1, litra b), indtil de pålæses for at blive eksporteret til EF.
4. Planterne skal importeres via indgangssteder, der er beliggende i den medlemsstat, som gør brug af undtagelsen, og er udpeget af den pågældende medlemsstat med henblik på denne undtagelse. Disse indgangssteder og navnet og adressen på det i direktiv 2000/29/EF nævnte officielle ansvarlige organ, der står for de enkelte indgangssteder, skal af medlemsstaterne meddeles Kommissionen i tilstrækkeligt god tid forinden og skal stilles til rådighed for andre medlemsstater efter anmodning herom. Hvis importen til EF finder sted i en anden medlemsstat end den, der gør brug af undtagelsen, skal de nævnte officielle ansvarlige organer i importmedlemsstaten underrette og samarbejde med de officielle ansvarlige organer i de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen, for at sikre, at bestemmelserne i denne beslutning overholdes.
5. Inden import til EF skal importøren officielt underrettes om betingelserne i punkt 1 til 10; importøren skal i tilstrækkeligt god tid i forvejen give de officielle ansvarlige organer i importmedlemsstaten nærmere meddelelse om hver enkelt import, og denne medlemsstat underretter derefter omgående Kommissionen om meddelelsens indhold med angivelse af:
 - a) materialetype
 - b) sort og mængde

- c) den oplyste importdato og bekræftelse af indgangsstedet
- d) navn, adresse og beliggenhed for de i punkt 7 omhandlede virksomheder, hvor de sovende øjne vil blive podet, og/eller de podede planter senere vil blive udplantet.

Importøren skal give de officielle ansvarlige organer nærmere oplysninger om eventuelle ændringer af ovennævnte oplysninger, så snart ændringerne er kendt.

Den involverede medlemsstat videregiver hurtigst muligt ovennævnte oplysninger og ændringer til Kommissionen.

6. Undersøgelserne, herunder udtagelse af eventuelle relevante prøver, efter artikel 13 i direktiv 2000/29/EF og efter denne beslutning skal foretages af de i direktivet nævnte officielle ansvarlige organer. Som led i disse undersøgelser udføres plantesundhedskontrollen af den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, og i givet fald i samarbejde med de nævnte organer i den medlemsstat, hvor de sovende øjne skal podes. Under plantesundhedskontrollen kontrollerer medlemsstaten/medlemsstaterne desuden for alle andre skadegørere. Der skal udtages delprøver til brug for andre medlemsstaters efterfølgende undersøgelse.

Uden at kontrollen i henhold til nævnte direktivs artikel 21, stk. 3, andet led, første valgmulighed, derved tilsidesættes, træffer Kommissionen beslutning om, i hvilket omfang kontrollen i henhold til direktivets artikel 21, stk. 3, andet led, anden valgmulighed, skal integreres i kontrolprogrammet i henhold til direktivets artikel 21, stk. 5, femte afsnit.

7. De sovende øjne må kun podes på podestammer og det podede materiale efterfølgende udplantes i virksomheder:
- a) hvis navn, adresse og beliggenhed er blevet meddelt de nævnte officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor virksomhederne er beliggende, af den person, som har til hensigt at anvende de sovende øjne, der er importeret i henhold til denne beslutning, og
 - b) som er officielt registreret og godkendt med henblik på denne undtagelse.

I de tilfælde hvor podede eller udplantningsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, skal de officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, ved modtagelsen af ovennævnte forhåndsmeddelelse fra importøren underrette de officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor de sovende øjne skal podes eller udplantes, med angivelse af navn, adresse og beliggenhed for de virksomheder, hvor materialet skal podes eller udplantes.

8. De officielle ansvarlige organer skal sørge for, at sovende øjne, som ikke anvendes i overensstemmelse med punkt 7, destrueres under deres kontrol. Der skal føres registre, som er tilgængelige for Kommissionen, over antallet af officielt destruerede planter.
9. I de i punkt 7 nævnte virksomheder:
- a) kan de sovende øjne, som er fundet fri for de i punkt 6 nævnte skadegørere, derefter anvendes til podning, og de podede planter skal udplantes og dyrkes på marker, der tilhører de i punkt 7 nævnte virksomheder, og de skal forblive i virksomhederne, indtil de flyttes til deres bestemmelsessted uden for EF, jf. punkt 10
 - b) skal de podede planter i den efter importen følgende vækstperiode af de nævnte officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor de podede planter er udplantet, på passende tidspunkter kontrolleres visuelt for skadegørere eller for tegn eller symptomer forårsaget af en skadegører, herunder *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch); på grundlag af den visuelle kontrol skal skadegørere, der har forårsaget sådanne tegn eller symptomer, identificeres ved en passende undersøgelsesprocedure
 - c) skal podede planter, som ved den i de forrige led nævnte kontrol eller undersøgelse ikke er fundet fri for de skadegørere, der er nævnt i punkt 2, eller som på anden måde giver anledning til betænkeligheder i forbindelse med karantænen, straks destrueres under de nævnte officielle ansvarlige organers kontrol. Kommissionen skal straks underrettes herom.

10. Podede planter, der fremkommer ved vellykket podning med de i punkt 1 nævnte sovende øjne, må først i 2003 eller 2004 frigives som podede planter og flyttes til et bestemmelsessted uden for EF. De nævnte ansvarlige officielle organer sørger for, at planter, der ikke flyttes, bliver officielt destrueret. Der skal føres registre, som er tilgængelige for Kommissionen, over antallet af vellykket podede planter, officielt destruerede planter og solgte planter samt de solgte planters bestemmelsesland.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. januar 2003

om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi i Norge

(meddelt under nummer K(2003) 362)

(EØS-relevant tekst)

(2003/70/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 7,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastlæggelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽³⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af udbrud af infektiøs lakseanæmi (ISA) i Norge vedtog Kommissionen beslutning 1999/766/EF af 28. juli 1999 om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi hos laksefisk i Norge ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 2002/109/EF ⁽⁵⁾. Foranstaltningerne omfatter forbud mod at indføre levende laks til Fællesskabet og skærpede betingelser for indførsel af visse produkter til konsum. Foranstaltningerne anvendes til den 1. februar 2003.
- (2) På trods af foranstaltningerne gav Norge i 2002 meddelelse om nye udbrud af ISA, og en hurtig udryddelse af sygdommen kan derfor ikke forventes.
- (3) Det Internationale Epizootikontor (IOE) har udtalt, at der ikke er bevis på en vertikal spredning af ISA-virus.
- (4) På grundlag af IOE's udtalelse og erfaringerne og praksis i de medlemsstater og tredjelande, hvor der er konstateret ISA, er det ikke påvist, at det er nødvendigt at opretholde de beskyttelsesforanstaltninger, som er fastsat i beslutning 1999/766/EF for rogn og mælke fra fisk af slægten *Salmonidae* fra brug i Norge, som ikke er underlagt sundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi. De pågældende bestem-

melser bør derfor afløses af bestemmelserne i nærværende beslutning, og beslutning 1999/766/EF bør ophæves.

- (5) Beskyttelsesforanstaltningerne i denne beslutning bør anvendes til februar 2004 i lyset af sygdomssituationen i Norge.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Levende fisk og rogn og mælke af fisk af slægten *Salmonidae*

1. Medlemsstaterne forbyder import af levende fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse i Norge.
2. Medlemsstaterne forbyder import af levende rogn af fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse i Norge, medmindre den er blevet desinficeret to gange, på grønægstadiet og øjenægstadiet, og såfremt sendingerne ledsages af et certifikat efter modellen i bilag I.
3. Medlemsstaterne tillader import af levende mælke af fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse i Norge.

Artikel 2

Betingelser for import af ikke forarbejdede, slagtede fisk af slægten *Salmonidae* til konsum

Medlemsstaterne tillader import af slagtede laks (*Salmo salar*), havørred (*Salmo trutta*) og regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*) med oprindelse i Norge, såfremt de rensede, eller hvis de ikke er rensede, såfremt sendingerne ledsages af et certifikat efter modellen i bilag II.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 25.11.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 40 af 12.2.2002, s. 12.

*Artikel 3***Undtagelse for fisk til videnskabelige formål**

Medlemsstaterne kan undtagelsesvis tillade, at prøver af de af denne beslutning omfattede dyr og produkter importeres til deres område til videnskabelige formål.

Artikel 4

Beslutning 1999/766/EF ophæves.

Artikel 5

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender i samhandelen, for at efterkomme denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Denne beslutning anvendes fra den 3. februar 2003 til den 1. februar 2004.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Model til sundhedscertifikat vedrørende ISA for rogn af laksefisk med oprindelse i Norge

Referencekode nr.

ORIGINAL

<p>1. Myndigheder</p> <p>1.1. Kompetent myndighed:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Kompetent udstedende myndighed:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Sendingens oprindelsessted</p> <p>2.1. Oprindelsesbrug:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Brugets adresse eller beliggenhed:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Afsenders navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Sendingens bestemmelsessted</p> <p>3.1. Medlemsstat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Brugets navn:</p> <p>.....</p> <p>3.3. Adresse:</p> <p>.....</p> <p>3.4. Modtagers navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Transportmiddel og identifikation af sending</p> <p>4.1. Lastbil, jernbanevogn, skib eller fly:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registreringsnummer(e), skibsnavn eller flyrute-nummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Nærmere oplysninger om sending:</p> <p>.....</p>
--	--

5. Beskrivelse af sending

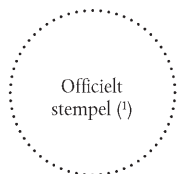
Befrugtet rogn af fiskearten		
Videnskabeligt navn	Almindeligt navn	Mængde rogn i alt
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Laks	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Havørred	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbueørred	

6. Dyresundhedscertifikat for rogn af laksefisk med oprindelse i Norge til opdræt i EF

Undertegnede officielle inspektør erklærer, at den rogn, der er omhandlet i punkt 5 i dette certifikat, er blevet desinficeret to gange, på grønægstadiet og øjenægstadiet, i overensstemmelse med afsnit 5.2, tillæg 5.2.1, i Det Internationale Epizootikontors International Aquatic Animal Health Code, tredje udgave fra 2000, og at den hidrører fra et brug, der ikke er underlagt dyresundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi.

Udfærdiget i, den

(Sted) (Dato)

.....
(Den officielle inspektørs underskrift) (¹)

.....
(Navn med blokbogstaver, stilling)

(¹) Underskrift og stempel skal være i en anden farve end den trykte tekst.

BILAG II

Model til sundhedscertifikat vedrørende ISA for ikke rensede laksefisk med oprindelse i Norge

Referencekode nr.

ORIGINAL

<p>1. Myndigheder</p> <p>1.1. Kompetent myndighed:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Kompetent udstedende myndighed:</p> <p>.....</p>	<p>3. Sendingens bestemmelsessted</p> <p>3.1. Medlemsstat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Modtagers navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2. Sendingens oprindelsessted</p> <p>2.1. Oprindelsesvirksomhed, hvor fiskene blev slagtet og emballeret:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Virksomhedens adresse:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Oprindelsesbrug:</p> <p>.....</p> <p>2.4. Brugets adresse eller beliggenhed:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.5. Afsenders navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>4. Transportmiddel og identifikation af sending</p> <p>4.1. Lastbil, jernbanevogn, skib eller fly:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registreringsnummer(e), skibsnavn eller flyrutenummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Nærmere oplysninger om sending:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

5. Beskrivelse af sending

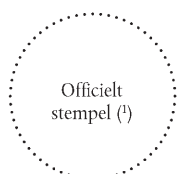
Fiskeart		Vægt af fisk i alt
Videnskabeligt navn	Almindeligt navn	
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Laks	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Havørred	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbueørred	

6. Dyresundhedscertifikat for produkter af laksefisk med oprindelse i Norge

Undertegnede officielle inspektør erklærer, at de produkter, der er omhandlet i punkt 5 i dette certifikat, hidrører fra et brug og en virksomhed, der er beliggende i et område i Norge, som ikke er underlagt dyresundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi.

Udfærdiget i, den

(Sted) (Dato)

.....
(Den officielle inspektørs underskrift (1))

.....
(Navn i blokbogstaver, stilling)

(1) Underskrift og stempel skal være i en anden farve end den trykte tekst.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. januar 2003

om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi på Færøerne

(meddelt under nummer K(2003) 363)

(EØS-relevant tekst)

(2003/71/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 7,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastlæggelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽³⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af udbrud af infektiøs lakseanæmi (ISA) på Færøerne vedtog Kommissionen beslutning 2000/574/EF af 14. september 2000 om beskyttelsesforanstaltninger over for infektiøs lakseanæmi hos laksefisk på Færøerne ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 2002/110/EF ⁽⁵⁾. Foranstaltningerne omfatter forbud mod at indføre levende laks til Fællesskabet og skærpede betingelser for indførsel af visse produkter til konsum. Foranstaltningerne anvendes til den 1. februar 2003.
- (2) På trods af foranstaltningerne gav Færøerne i 2002 meddelelse om nye udbrud af ISA, og en hurtig udryddelse af sygdommen kan derfor ikke forventes.
- (3) Det Internationale Epizootikontor (IOE) har udtalt, at der ikke er bevis på en vertikal spredning af ISA-virus.
- (4) På grundlag af IOE's udtalelse og erfaringerne og praksis i de medlemsstater og tredjelande, hvor der er konstateret ISA, er det ikke påvist, at det er nødvendigt at

opretholde de beskyttelsesforanstaltninger, som er fastsat i beslutning 2000/574/EF for rogn og mælke af fisk af slægten *Salmonidae* fra brug på Færøerne, som ikke er underlagt sundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi. De pågældende bestemmelser bør derfor afløses af bestemmelserne i nærværende beslutning, og beslutning 2000/574/EF bør ophæves.

- (5) Beskyttelsesforanstaltningerne i denne beslutning bør anvendes til februar 2004 i lyset af sygdomssituationen på Færøerne.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Levende fisk og rogn og mælke af fisk af slægten *Salmonidae*

1. Medlemsstaterne forbyder import af levende fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse på Færøerne.
2. Medlemsstaterne forbyder import af levende rogn af fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse på Færøerne, medmindre den er blevet desinficeret to gange, på grønægstadiet og øjenægstadiet, og såfremt sendingerne ledsages af et certifikat efter modellen i bilag I.
3. Medlemsstaterne tillader import af levende mælke af fisk af slægten *Salmonidae* med oprindelse på Færøerne.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT L 40 af 12.2.2002, s. 13.

*Artikel 2***Betingelser for import af ikke forarbejdede, slagtede fisk af slægten *Salmonidae* til konsum**

Medlemsstaterne tillader indførsel af slagtede laks (*Salmo salar*), havørred (*Salmo trutta*) og regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*) med oprindelse på Færøerne, såfremt de rensede, eller hvis de ikke er rensede, såfremt sendingerne ledsages af et certifikat efter modellen i bilag II.

*Artikel 3***Undtagelse for fisk til videnskabelige formål**

Medlemsstaterne kan undtagelsesvis tillade, at prøver af de af denne beslutning omfattede dyr og produkter importeres til deres område til videnskabelige formål.

Artikel 4

Beslutning 2000/574/EF ophæves.

Artikel 5

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender i samhandelen, for at efterkomme denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Denne beslutning anvendes fra den 3. februar 2003 til den 1. februar 2004.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Model til sundhedscertifikat vedrørende ISA for rogn af laksefisk med oprindelse på Færøerne

Referencekode nr.

ORIGINAL

<p>1. Myndigheder</p> <p>1.1. Kompetent myndighed:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Kompetent udstedende myndighed:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Sendingens oprindelsessted</p> <p>2.1. Oprindelsesbrug:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Brugets adresse eller beliggenhed:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Afsenders navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Sendingens bestemmelsessted</p> <p>3.1. Medlemsstat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Brugets navn:</p> <p>.....</p> <p>3.3. Adresse:</p> <p>.....</p> <p>3.4. Modtagers navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Transportmiddel og identifikation af sending</p> <p>4.1. Lastbil, skib eller fly:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registreringsnummer(e), skibsnavn eller flyrutenummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Nærmere oplysninger om sending:</p> <p>.....</p>
--	---

5. Beskrivelse af sending

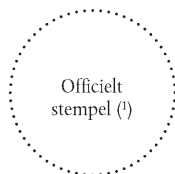
Befrugtet rogn af fiskearten		
Videnskabeligt navn:	Almindeligt navn:	Mængde rogn i alt
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Laks	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Havørred	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbueørred	

6. Dyresundhedscertifikat for rogn af laksefisk med oprindelse på Færøerne til opdræt i EF

Undertegnede officielle inspektør erklærer, at den rogn, der er omhandlet i punkt 5 i dette certifikat, er blevet desinficeret to gange, på grønægstadiet og øjenægstadiet, i overensstemmelse med afsnit 5.2, tillæg 5.2.1, i Det Internationale Epizootikontors International Aquatic Animal Health Code, tredje udgave fra 2000, og at den hidrører fra et brug, der ikke er underlagt dyresundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi.

Udfærdiget i, den

(Sted) (Dato)

.....
(Den officielle inspektørs underskrift) (¹)

.....
(Navn med blokbogstaver, stilling)

(¹) Underskrift og stempel skal være i en anden farve end den trykte tekst.

BILAG II

Model til sundhedscertifikat vedrørende ISA for ikke rensede laksefisk med oprindelse på Færøerne

Referencekode nr.

ORIGINAL

<p>1. Myndigheder</p> <p>1.1. Kompetent myndighed:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Kompetent udstedende myndighed:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Sendingens oprindelsessted</p> <p>2.1. Oprindelsesvirksomhed, hvor fiskene blev slagtet og emballeret:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Virksomhedens adresse:</p> <p>.....</p> <p>2.3. Oprindelsesbrug:</p> <p>.....</p> <p>2.4. Brugets adresse eller beliggenhed:</p> <p>.....</p> <p>2.5. Afsenders navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p>	<p>3. Sendingens bestemmelsessted</p> <p>3.1. Medlemsstat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Modtagers navn, adresse og telefonnummer:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Transportmiddel og identifikation af sending</p> <p>4.1. Lastbil, skib eller fly:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registreringsnummer(e), skibsnavn eller flyrutenummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Nærmere oplysninger om sending:</p> <p>.....</p>
---	---

5. Beskrivelse af sending

Fiskeart		Vægt af fisk i alt
Videnskabeligt navn:	Almindeligt navn	
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Laks	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Havørred	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbueørred	

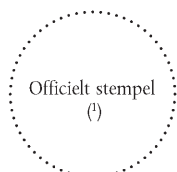
6. Dyresundhedscertifikat for produkter af laksefisk med oprindelse på Færøerne

undertegnede officielle inspektør erklærer, at de produkter, der er omhandlet i punkt 5 i dette certifikat, hidrører fra et brug og en virksomhed, der er beliggende i et område på Færøerne, som ikke er underlagt dyresundhedsrestriktioner på grund af mistanke om eller udbrud af infektiøs lakseanæmi.

Udfærdiget i, den

(Sted)

(Dato)

.....
(Den officielle inspektørs underskrift) (¹)

.....
(Navn i blokbogstaver, stilling)

(¹) Underskrift og stempel skal være i en anden farve end den trykte tekst.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. januar 2003

om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina

(meddelt under nummer K(2003) 426)

(EØS-relevant tekst)

(2003/72/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter at der var fundet rester af veterinærlægemidler i visse animalske produkter, som var importeret fra Kina, og på baggrund af de mangler, der ved et kontrolbesøg i dette land blev konstateret med hensyn til reglerne for anvendelsen af veterinærlægemidler og kontrollen af rester i levende dyr og animalske produkter, vedtog Kommissionen beslutning 2002/69/EF af 30. januar 2002 om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ⁽²⁾.
- (2) Oplysningerne fra de kinesiske myndigheder og de gode resultater af medlemsstaternes kontrol har gjort det muligt at tillade import af visse animalske produkter fra Kina, hvilket har medført flere ændringer af beslutning 2002/69/EF. Disse ændringer blev konsolideret i Kommissionens beslutning 2002/994/EF ⁽³⁾.
- (3) Beslutning 2002/69/EF, ændret ved beslutning 2002/933/EF ⁽⁴⁾, omfattede fileter af laks (*Salmo salar*), både i form af vildlaks og akvakulturlaks, som et produkt, det var tilladt at importere fra Kina. Dette produkt var dog bibeholdt i bilaget til beslutning 2002/994/EF uden

nogen angivelse af, at begge oprindelser var tilladt. Bilaget til beslutning 2002/994/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2002/994/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 3. februar 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.⁽²⁾ EFT L 30 af 31.1.2002, s. 50.⁽³⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 154.⁽⁴⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 71.

BILAG

»BILAG

Del I Liste over animalske produkter til konsum eller foderbrug, der kan importeres til EF uden testning:

- Fiskevarer bortset fra:
 - akvakulturprodukter undtagen fileter af laks af arten *Salmo salar*, jf. nedenstående
 - ål
 - rejer undtagen rejer, der er fanget i Atlanterhavet, jf. nedenstående.
- Fileter af laks af arten *Salmo Salar*
- Hele rejer, der er fanget i Atlanterhavet, og som ikke har undergået anden tilberedning eller forarbejdning end frysning og færdigemballering på havet og landes direkte på EF's område.
- Gelatine.

Del II Liste over animalske produkter til konsum eller foderbrug, der kan importeres til EF efter en kemisk test på de i artikel 3, stk. 2, fastsatte betingelser:

- Tarme
- Krebs af arten *Procambrus clarkii*, der er fanget i naturligt ferskvand ved fiskeri.
- Surimi af fiskevarer, der er tilladt i del I.

Del III Liste over animalske produkter til konsum eller foderbrug, der kan importeres til EF efter en kemisk test på de i artikel 3, stk. 2, fastsatte betingelser:«

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/2001 af 19. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 hvad angår henførelse af visse mængder af visse basisprodukter henhørende under traktatens bilag I under ordningen for aktiv forædling uden forudgående undersøgelse af de økonomiske forudsætninger

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 196 af 20. juli 2001)

Side 15, artikel 23, stk. 4:

i stedet for: »... artikel 21, ...«

læses: »... artikel 22, ...«.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

I overensstemmelse med Nice-traktatens artikel 2, nr. 38), der ændrer EF-traktatens artikel 254, bliver »*De Europæiske Fællesskabers Tidende*« med virkning fra Nice-traktatens ikrafttræden den 1. februar 2003 til »*Den Europæiske Unions Tidende*«.